

SVĚTLO



TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

7. ČÍSLO / XVII. ROČNÍK

10 Kč • 0,40 € / 12,05 Sk

15. ÚNORA 2009

Z obsahu:

Pavlovy pastorační listy
Katecheze Benedikta XVI.
při generální audienci
28. ledna 2009
- strana 2 -

Misionářka
mezi nejchudšími
Sestra Marie Kateřina
Kingbo, zakladatelka
„Bratrství Kristových slu-
žebnic“ v Nigérii
- strana 4 -

Obrácení ke světlu
Victor Keglewitch
- strana 6 -

Méně seberealizace
a více důvěry v Boha
Bernhard Springer
- strana 7 -

Hlásání víry
za vězeňskými mřížemi
- strana 8 -

Svědectví jednoho vězně
- strana 8 -

Cesta k plnému narovnání
Georg May
- strana 9 -

Modlete se za Čínu
Biskup Aloisius Jin
Luxian odpovídá
na otázky 30giorni
- strana 10 -

Pán Ježíš o svých kněžích
Tajemství kněžského
apoštolátu
- strana 11 -



Rok 2009 vyhlášen rokem sv. Bernadetty Soubirousové

Sv. Bernadetta Soubirousová

Poslední listy Pavlova epistoláře, o kterých bych chtěl dnes mluvit, jsou nazývány pastorační, protože byly poslány jednotlivým postavám pastýřů Církve: dva Timoteovi a jeden Titovi, blízkým Pavlovým spolupracovníkům. V Timoteovi viděl Apoštol takřka své druhé já a svěřil mu důležitá posláni (v Makedonii: srov. Sk 19,22; v Soluni: 1 Sol 3,6-7; v Korintě: srov. 1 Kor 4,17; 16,10-11), a pak o něm napsal lichotivou chválu: *Nemám totiž nikoho, kdo by tak smýšlel a tak upřímně pečoval o vaše záležitosti* (Fil 2,20). Podle církevních dějin Eusebia z Caesareje ze IV. století byl pak Timoteus prvním biskupem v Efezu (srov. 3,4). Pokud jde o Tita, také ten musel být velmi drahý Apoštolu, který ho líčí výslovně jako *plného horlivosti... společníka a spolupracovníka*, dokonce ho nazývá *můj pravý syn společné víry* (Tit 1,4). Bylo mu svěřeno několik velmi delikátních posláních v korintské církvi, jejichž výsledek Pavla povzbudil (srov. 2 Kor 7,6-7,13; 8,6). Později, jak se dovidáme, zastihl Titus Pavla v Nikopoli v Epiru v Řecku (srov. Tit 3,12) a pak byl poslán do Dalmácie (srov. 2 Tim 4,10). Podle listu, který je mu adresován, stane se nakonec biskupem na Krétě (srov. Tit 1,5).

Zvláštní charakter pastoračních listů

Listy adresované těmto dvěma pastýřům zaujímají zcela zvláštní místo v celém Novém zákoně. Většina exegetů se dnes domnívá, že tyto listy nenapsal sám Pavel, ale že jejich vznik patří do „Pavlovy školy“ a odrážejí jeho dědictví pro novou generaci a snad zahrnují nějaké krátce napsané slovo samotného Apoštola. Například několik slov v druhém listě Timoteovi zní tak autenticky, že mohou pocházet jen z Apoštolova srdce a úst. Je nesporné, že církevní situace, která se jeví v těchto listech, je odlišná od ústředních let Pavlova

Pavlovy pastorační listy

života. On sám se nyní retrospektivně definuje jako *kazatel, apoštol a učitel* národů ve víře a v pravdě (srov. 1 Tim 2,7; 2 Tim 1,11); představuje se jako ten, kdo získal milosrdenství, protože – jak píše – *Ježíš Kristus na mně jako prvním ukázal veškerou shovívavost pro příklad těm, kdo v něho uvěří k věčnému*

životu (1 Tim 1,16). Podstatně tedy je, že konkrétně v Pavlovi, obráceném svědku přítomnosti Zmrtvýchvstalého, se projevuje Pánova velkomyslnost a povzbuzení pro nás, aby nás přivedla k naději a důvěře v milosrdenství Pána, který i přes naši malost může dělat velké věci. Kromě ústředních let Pavlova života na-

stávají i nové kulturní souvislosti zde naznačené. Vzniká skutečně dojem, že povstaly nauky pokládané za zcela bludné a falešné (srov. 1 Tim 4,1-2; 2 Tim 3,1-5), jako názory některých, že manželství není dobré (srov. 1 Tim 4,3a). Vidíme, jak moderní je tato starost, protože také dnes se čte někdy Písmo jako historická kuriozita a nikoliv jako slovo Ducha Svatého, ve kterém můžeme slyšet Pánův hlas a poznávat jeho přítomnost v dějinách. Mohli bychom říct, že v tomto krátkém seznamu bludů přítomných ve třech listech se objevují anticipovaně některé rysy bludné orientace, která nastoupí pod jménem gnosticismus (srov. 1 Tim 2,5-6; 2 Tim 3,6-8).

Jak číst Písmo

S těmito naukami se autor vypořádává dvojím základním napomenutím. Jedno spočívá ve výzvě k duchovní četbě Písma svatého (srov. 2 Tim 3,14-17), to znamená k takové četbě, kterou pokládá za skutečně „inspirovanou“ a pocházející od Ducha Svatého, takže se z ní můžeme „poučit pro spásu“. Písmo čteme správně, když vstupujeme do rozhovoru s Duchem Svatým, abychom od něho získali světlo *užitečné k učení, k usvědčování, k nápravě a k výchově ve spravedlnosti* (2 Tim 3,16). V tomto smyslu list dodává: *Aby Boží člověk byl hotový, způsobilý ke každému dobrému dílu* (2 Tim 3,17). Druhé napomenutí klade důraz na dobrý „poklad (parathéké)“: je to zvláštní termín pastoračních listů, jímž se označuje tradice apoštolské víry, kterou je třeba střežit za pomoci Ducha Svatého, jenž přebývá v nás. Tento tzv. „poklad“ je tedy nutno pokládat za vrchol apoštolské tradice a kritérium věrnosti hlásání evangelia. A zde si musíme uvědomit, že v pastoračních listech jako v celém Novém zákoně termín „Písma“ označuje výslovně Starý zákon, protože spisy Nového zákona tu ještě nebyly a ne-

Pokračování na str. 12

Editorial

Modlitba, s jakou padl malomocný na kolena před Božím Synem, by měla být pro nás příkladem, jak prosit Pána o uzdravení. A máme věru oč prosit! Naším malomocstvím je mezi jiným naše vnitřní roztržičnost a s ní spojená slepota. Slepota v tom smyslu, že na tom, na koho jsme zanevěřili, nechceme vidět ani náznak dobra. Pak ovšem těžko zatoužíme po tom, abychom si vyšli vstříc a byli jedno.

Jedna legenda vypráví, že Pán Ježíš s apoštoly při svých cestách po Galileji narazili jednou na mrtvolu psa a Pán se u ní zastavil. Nebyl na ni pěkný pohled. Apoštolové na ni hleděli s nevolí, jeden poukazoval na zplihlou srst, druhý na propadlý bok, další na mouchami pokryté rány, vyhaslý zrak a uschlý jazyk. Pak nastala chvíle ticha a Pán řekl: „Podívej se, Petře, jaké má ten pes krásné zuby!“ Vzpomněl jsem si na tuto legendu v souvislosti se zprávou, že 15 vyučujících na univerzitě v Tübingenu protestovalo proti rozhodnutí Svatého otce zrušit exkomunikace čtyř biskupů. A nejsou to jen oni!

V Týdnu modliteb za jednotu křesťanů věnoval Benedikt XVI. svou pravidelnou katechezi otázce sjednocení křesťanů a tato katecheze vyzněla jednoznačně: předpo-

kladem pro dosažení jednoty je naše obrácení. Jak je toto obrácení pro všechny potřebné, ukazuje právě prapodičný ohlas, který vyvolala velkodušná vstřícná snaha Svatého otce překonat vnitrocírkevní rozkol. Mnozí na konkrétní krok k jednotě vůbec nebyli připraveni a mnohé to dokonce uvedlo do pokušení, takže pozvedli svůj hlas proti.

O jaké pokušení se jedná? Najdeme je v málokterém zrcadle pro zpytování svědomí. Pokušení neradovat se z dobra. Co je na tom zlého? Odtud je jen krok ke stavu pociťovat dobro jako vlastní újmu a v dalším kroku usilovat ve vlastním zájmu o zamezení něčeho opravdu dobrého. Zlé je na tom to, že je to mentalita Zlého, který vnímá každé opravdové dobro jako zlo, protože jediným zdrojem jeho radosti je působit to, co je zlé a špatné.

Klasickým příkladem člověka, který se nedovede radovat z dobrého, je starší syn z podobenství o milosrdném otci. Učinil ze sebe rozhodčího, kdo do rodiny patří a kdo ne. Nechtěl mít svého bratra vedle sebe a zdůvodňoval to tím, že se tím jemu spravedlivému děje křivda. Jeho výtky se podobají reptání, které si dovolil dělník najatý hned ráno na viniči a nespokojený se spravedlivě

Pokračování na str. 13

Bud' čistý!

*Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle*

Na kolenou ho prosil.

Pán tě dnes zve k sobě, abys byl svědkem jeho setkání s ubožákem, kterého postihlo malomocenství. Z pohledu na tělesnou bi-du těžce nemocného si máš udělat určitý obraz o žalostném stavu duše, která je napadena hříchem.

Mezi všemi trpícími, k nimž se Ježíš obrací, jsou malomocní postižení chorobou nejtěžší a nejvíce skličující. Zatímco posedlé, ochrnuté, chromé, stížené slepotou, horečkou či krvácením přivádějí příbuzní a známí k Proroku Dobrodinci, tomuto ubožákovi neposlouží nikdo. Je se svou nevyčlelitelnou chorobou odsouzen nejen k hroznému postupnému odumírání, které postihuje jeden úd za druhým, ale je také zbaven vši lidské opory, protože je vyhoštěn ze společenství lidí a musí se dokonce sám postarat o to, aby se mu všichni zdaleka vyhýbali. Takový nešťastník se právem může cítit jako prokletý, kterého zavrhlí lidé, protože ho zavrhl sám Bůh.

Pokud se ti zdají předpisy Mojžíšova zákona až nelidsky tvrdé, uvědom si, že ve společnosti, která nemá k dispozici pražádný prostředek proti této pozvolné, zákeřné a nelitostné smrti, těžko bys našel jiný způsob, jak chránit zdraví celého společenství. Jestliže postiženému nebylo vůbec pomoci, ani těm, kteří zůstávají zatím zdraví, není jiné pomoci než vyloučit nakažené ubožáky ze svého středu.

Při četbě přísných starozákonních předpisů, jak se chránit všeho nečistého, pomysli spíše na to, jak velice se malomocenství těla podobá malomocenství duše. Neztrácíš lehkomyšlně ze zřetele, že hřích, a především hřích sobectví a nečistoty, napadá a znetvořuje duši mnohem povážlivěji než vřed malomocenství? Neměl by ses se stejnou rozhodností a důsledností varovat každé příležitosti ke styku s nečistotou hříchu? Přitom nakazit se můžeš docela snadno sám, ale uzdravit se není v lidských silách. A to všechno tím spíše, že svět kolem tebe si přímo libuje v tom, co je nečisté, a ze svého středu vylučuje spíše ty, kteří chtějí zůstat čisti a neposkvrnění.

Malomocný, který se v roztrhaných šatech, s rozpuštěnými vlasy a zahalenými vousy blíží k Ježíši, nezanevřel na lidi ani neproklíná Boha a svůj osud. Jeho tělo odumírá, ale v jeho srdci neodumřela víra. Ví o tom, jak Elizeus uzdravil Námana⁽¹⁾, a ví také, že má přijít Mesiáš, který přinese spásu a zdraví nejen národu, ale i jednotlivcům. Pověst o Ježíši z Na-

zareta se dostala až k jeho sluchu a oživila jeho naději do té míry, že chce tohoto Proroka vyhledat za každou cenu.

Co udělá, když se mu jeho tužba splnila a on stojí nyní Pánu tváří v tvář? Dříve než otevře ústa, vyjádří celý svůj vztah k Ježíši tím nejpřirozenějším a nejmýlnějším způsobem: padne před Ježíšem na kolena. A nyní vysloví slova, která si dobře zapamatuj: *»Pane, chceš-li, můžeš mne očistit.«* Mohl tento ubožák výstižněji vyjádřit svou hlubokou víru a důvěru? Dobře si všimni: pronáší modlitbu, která spíše než prosbou je velkým vyznáním a oslavou Ježíšovy moci a dobroty. Nevyslovuje, co žádá, aby Ježíš udělal, spíše se mu dává k dispozici, aby na něm mohl zjevit svou všemožnou lásku. Boží slitovnost a moc není třeba přemlouvat a přesvědčovat, aby tě očistila, vždyť právě proto přišla na svět, ale je třeba jí dokořán otevřít cestu.

»Chci, bud' čistý!« A ihned od něho odstoupilo malomocenství. Mojžíšův zákon stanoví způsob, jak se má očištěný vrátit do společenství lidu, ale nikdo nepamatuje, že by se člověk, který byl plný malomocenství⁽²⁾, představil kněžím jako zcela očištěný. Takový div se rovná zmrtyvýchvstání. *»Ukaž se knězi!«* Jim na svědectví posílá Ježíš uzdraveného, aby viděli, že povstal v Izraeli Prorok, který nejen že respektuje Zákon, ale který má vpravdě božskou moc. A přeče právě ti, kteří by měli pochopit tato znamení jako první, neuvěří. Uzdravený však nemluví, jak mu bylo uloženo, protože jeho radost je mnohem silnější než poslušnost, a tak vyvolává rozruch, který ohrožuje Ježíšovo působení.

Nemenší zázrak se opakuje pokaždé, kdykoliv s upřímnou kající poklekáš ve zpovědnici před svým Pánem a Dobrodincem s upřímnou lítostí a důvěrou: *Vyznávám se Pánu ze své ničemnosti.*⁽³⁾ I kdyby tvé malomocenství bylo sebevíce pokročilé, Pán má pro tebe ta nejtěšnější a nejmocnější slova: *Chci, bud' čistý!* Tento příkaz platí jak pro okamžitý stav tvé duše, tak pro celý tvůj další život: *Bud' čistý* ve svých myšlenkách, slovech i skutcích. Ať budeš dělat cokoli, *všechno dělej tak, aby to sloužilo k Boží oslavě.* Máš totiž při každém jednání *pamatovat na druhé a hledět na to, co jim prospívá, aby mohli dojít spásy.* To je také jediný způsob, jak se máš odvděčit Pánu za milosrdné uzdravení, které vytrhuje ze smrti a vrací k životu. *Šťastný je ten, komu byla odpuštěna nepravost. Radujte se z Hospodina a těšete se všichni, kdo jste upřímného srdce.*⁽⁴⁾

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ srov. 2 Král 5,14; ⁽²⁾ srov. Lk 5,12;

⁽³⁾ resp. žalm 32; ⁽⁴⁾ tamt.

Liturgická čtení**1. čtení – Lv 13,1–2.45–46**

Hospodin řekl Mojžíšovi a Árónovi: „Jestliže se u někoho ukáže na holé kůži vřed, strup nebo světlá skvrna – což bývají příznaky zhoubného malomocenství – ať je přiveden k veleknězi Árónovi nebo k některému z jeho synů kněží.

Malomocný, na němž se objeví tato vyrážka, ať chodí v roztržených šatech, s rozpuštěnými vlasy a se zahalenými vousy a bude volat: Nečistý, nečistý! Je nečistý po všechn čas, pokud bude mít vyrážku. Je nečistý, bude bydlet sám, musí se zdržovat mimo tábor.“

2. čtení – 1 Kor 10,31–11,1

(Bratři a sestry!) Ať jíte, ať pijete nebo cokoli jiného děláte, všechno dělejte k Boží oslavě. Nebuďte pohoršením ani židům, ani pohanům, ani Boží církevní obci. Já se také snažím o to, abych ve všem pamatoval na druhé, a nehledím na to, co je prospěšné mně, ale na to, co prospívá všem, aby tak mohli dojít spásy. Napodobujte mne, jako já napodobuji Krista.

Evangelium – Mk 1,40–45

K Ježíšovi přišel jeden malomocný a na kolenou ho prosil: „Chceš-li, můžeš mě očistit.“ Ježíš měl s ním soucit. Vztáhl ruku, dotkl se ho a řekl mu: „Chci, bud' čistý!“ A hned od něho malomocenství odešlo a byl očištěn.

Ježíš ho hned poslal pryč a přísně mu nařídil: „Ne abys někomu o tom říkal! Ale jdi, ukaž se knězi a přines oběť za své očištění, jak nařídil Mojžíš – jim na svědectví.“

On odešel, ale začal to horlivě rozhlášovat a tu událost rozšiřovat, takže Ježíš už nemohl veřejně vejít do města, ale zůstával venku na opuštěných místech. Ale přesto k němu chodili lidé odevšad.

Pane, v Tvé náručí jsem v bezpečí. Když mě držíš Ty, nemám se čeho bát. Když mě necháš, nezbude mi vůbec naděje.

Prosím Tě, dej mi to, co je pro mne dobré. Prosím Tě, vezmi mi všechno, co mi škodí. Přenechávám to jen Tobě, protože Ty to víš, a já ne.

Pomáhej mi, abych Tě poznával, v Tebe věřil, abych Tě miloval a sloužil Ti, abych pro Tebe žil. Dej mi zemřít v té době a tím způsobem, jaký se líbí Tobě.

John Henry Newman

Jak jsem ji poznala? Zavolala mi jedna dávná známá a prosila mě, zda bych se nemohla trochu věnovat jedné africké řádové sestře, která je ve vídeňské nemocnici a vůbec neumí německy, jen francouzsky. Této prosbě jsem ráda vyhověla. Již při první návštěvě v nemocnici jsem zjistila, že sestra Marie Kateřina bez mnoha slov, pouze samozřejmými gesty si získala vděčnost svých spolupacientek na pokoji. Ve francouzsky vedeném rozhovoru jsme rychle našly díky společné víře obě vzájemnou náklonnost, i když pocházíme každá ze zcela jiného světa.

Obdivuji tuto ženu, která si nikdy nestěžuje na svůj těžký osud, ale při našich častých setkáních myslí vždy především na druhé a o ně se stará: o své spolusestry, které nyní musí všechnu práci dělat samy, o její přátele zde, kterým je tolik vděčná, i o každého člena mé rodiny. Nyní během léčení bydlí u jedné rodiny ve Vídni a zde mi také vyprávěla o svém životě.

Narodila se v roce 1953 v Senegal v jedné vesnici 200 km od Dakaru jako dcera celního úředníka. Má deset sourozenců. Rodiče žili v harmonickém manželství, i když otec byl evangelik a matka katolička. V neděli doprovázel otec ženu a děti na mši svatou. Před svou smrtí prosil otec, aby byl pochován jako katolík.

Marie Kateřina má na své dětství mnoho krásných vzpomínek. Po základní školní docházce získala vzdělání sekretářky a pracovala v jedné agentuře, která zajišťuje bezpečnost leteckého provozu. Již tehdy byla velmi zapojena do církevního života, zpívá v chrámovém sboru, angažuje se pro křesťanskou dělnickou mládež a organizuje různé farní aktivity. Setkává se s přáteli, chodí s nimi tančit a do kina, má radost ze své dobré práce. Zatím vůbec nemyslí na to, že by se měla stát řeholnicí.

Misionářka mezi nejchudšími

Sestra Marie Kateřina Kingbo, zakladatelka „Bratrství Kristových služebnic“ v Nigérii

„Byla jsi pro mě otevřené evangelium a nyní během Tvé nepřítomnosti rozjímám o Ježíši skrze Tebe,“ napsala jedna mladá spolusestra matce Marii Kateřině, která se právě podrobuje operaci rakoviny v jedné vídeňské nemocnici. Že může být operovaná ve Vídni a nikoliv v Nigérii, jedné z nejchudších zemí v Africe, je zřejmě znamením, že Bůh má s ní své další plány.



Sestra Marie Kateřina Kingbo

Ale v 18 letech při zádušní mši za jednoho příbuzného uslyší v kázání biskupa slova: *Žeň je hojná, ale dělníků málo, prosťte Pána žně, aby poslal dělníky na svou žeň.* Marie Kateřina se cítí těmito slovy přímo oslovena. Není žádných pochyb, ví to dnes velice přesně: *Pane, ty mě voláš k řeholnímu životu. Právě nyní jsem plakala nad smrtí přítele, ale náhle přišel velký pokoj. Byla jsem zcela ponořena do radosti. Nesním, není to klam? ptala jsem se sama sebe. Každopádně jsem byla z Božího volání tak šťastná, že jsem spontánně řekla: – Ano, chci.* Ale brzy se dostavil vnitřní boj. Je to tvoje ano. Ale neznamená to také, že musíš všechno

opustit? Pokoj doma, blízkost rodičů a sourozenců, dobře placenou práci, přátele a auto. *Byla jsem jako každé mladé děvče, milovala jsem život.*

S tím, co se jí přihodilo, se nakonec svěřila knězi, který žije s rodinou ve zvláštním přátelství. *Musíš to říct svým rodičům, – řekne kněz nakonec. Prosím, doprovodte mě, – prosí kněze, protože je přesvědčena, že rodiče jí to nedovolí. Ale matka je ihned srozuměna, dokonce jí k tomu kroku povzbuzuje: Otcí to řeknu ve vhodný okamžik.*

Ovšem ten okamžik se jako příznivý neukázal. Jednoho dne před Vánoce otec prohlásil, že to nepřichází v úvahu, aby šla do kláštera. I protestantský pastor od takového kroku odrazuje. Ale i přes tento odpor trvá Marie Kateřina na svém plánu. Kněz, který jí radil, říká: *Musíš otce pochopit. Přijala jsi Boží volání, zachovej je ve svém srdci. Žij své povolání ve svém všedním životě.* A to trvalo čtyři roky. Nakonec otec souhlasí, aby odešla.

V roce 1975 vstupuje do řádu, v roce 1978 skládá sliby. Učiní krok, kterého nikdy nelituje. Nejdříve je sekretářkou jedné matky představené a vyučuje děti před

prvním svatým přijímáním. Následují dva roky v Bruselu. Studuje katechezi a pastoraci. Po návratu se stará o ženy ve vesnicích, pořádá kurzy o kultuře stravování, je sekretářkou v kněžském semináři a vnese tam energicky – jak nyní se smíchem vypráví – nový vzruch a účinnější organizaci.

Její živá víra, manažerské nadání a dobrý vztah ke všem sestram – jako málokterá zná rozdíly v mentalitě sester z venkova a z měst – to vše přispěje k tomu, že jí další kapitula zvolí za představenou. Je jí právě 35 let. Během 12 let svého působení klade velký důraz na vzdělání mladých sester. Některé se stanou dětskými lékařkami, gynekoložkami, jedna získá doktorát kanonického práva. Mladá představená se stará i o infrastrukturu domů a společenství, díky pomoci Charity z Innsbrucku a z Itálie opravuje a staví nové domy.

Současně je 10 let předsedkyní představených ženských řeholních řádů v Senegal a v celé západní Africe. Značně unavená končí svůj mandát v roce 2000. O těžkostech uvnitř řádu i mimo něj nechce raději mluvit.

Právě tehdy onemocní a musí podstoupit operaci. Jako by to bylo málo, těžce onemocní její matka a ona odjede i se dvěma sestrami, aby ji doprovodila ke smrti. Vděčná za tuto zkušenost vypráví Marie Kateřina: *Půl hodiny před smrtí o půlnoci jsem zjistila, že se u matky změnil dech. Spolu se sestrami jsme se začaly modlit růženec. Po třetím desátku matka klidně zesnula. Pomodlily jsme se Magnificat. Otce, který spal vedle, nevolaly*



Alexa Gaspariová a sestra Marie Kateřina Kingbo

vzhledem k jeho zdravotnímu stavu. Zemřel v roce 2006. I jeho doprovodily sestry s láskou svou modlitbou.

V roce 2001 obdržel bývalá představená stipendium a studuje v Paříži kurz katechetiky pro muslimy. Pochází ze země s muslimskou většinou. Jednoho dne slyší, jak jí Pán v srdci říká: *Nyní, když jsi všechno pochopila, ukaž moji pravou tvář muslimům.*

Na první neděli adventní 2002 zjeví jí Bůh zcela zřetelně její povolání: je den slavnosti apoštolského rozeslání. Stojí vedle oltáře jako ostatní katecheté. Vedle ní je domeček a nedařleko věnec se čtyřmi svícemi. Sleduje ho pozorně. Po svatém přijímání, kdy se katecheté mají představit, aby přijali poslání, opět se v ní ozve vnitřní hlas: *Vybuduj mi řeholní dům, který dá zazářit mezi muslimy mé tváři a mé lásce.* V tom okamžiku má naprostou jistotu. Když má říct své: *Ano, chci!*, vyjadřuje nejen svou připravenost působit jako katechetka, ale je si jistá, že je to nové povolání v kontinuitě jejího života.

Myslím, že Pán by chtěl, aby založila novou kongregaci. Pomoz mi při správném rozlišování, řekne svému duchovnímu vůdci. A ten potvrzuje: nejsou to žádné halucinace, žádné fantazie. Pán jí prosí, aby začala něco nového. Ale kdy a kde, to jsou otázky, které s sebou nosí ještě rok. Jednoho večera dostane při modlitbě odpověď: *Jdi do Nigérie!* A do jejího srdce okamžitě vstoupil veliký pokoj. Marie Kateřina mi s pohnutím říká: *Hluboký pokoj je pro mne vždy znamením. Když už tu není žádný nepokoj, nýbrž radost a hluboký mír, mír, který nepřipouští žádnou pochybnost a já bych chtěla ještě více splnit jeho vůli, pak je to vždy od Pána.*

A přece i toto znamení vyžaduje ještě rozlišování. Další duchovní vůdce, jeden jezuita, jí krátce nato řekne: *Je to jasné. Pán tě prosí o novou misi. Neod-*

mítej ji. A ještě něco. Měla by se konat mimo Senegal. Odpověděla mu s radostí: Můj otče, právě to jsem v modlitbě cítila. A ještě jedno potvrzení: Mons. Ambroise, biskup z Nigérie, ji náhodou potkal v Paříži a při jednom telefonickém rozhovoru řekne, že se těší na novou kongregaci z její diecéze. Již dlouho hledal pomoc z této chudé země.

Její žádosti o propuštění z řádu nestojí v cestě žádné problémy: to je další znamení. A při návratu do Francie při jídle, které se odbývá v mlčení, přehrávali jedno CD. Marie Kateřina vypráví s nadšením: *Byla to svědectví Afričanů, především z Nigérie. Moje srdce hořelo. Především to bylo svědectví jednoho imáma, který přestoupil ke křesťanství. Vyprávěl o tom, jak veliká je touha této země po evangeliu, po Božím slovu.* Jaká potvrzení jejího povolání pro misijní práci!

Od března 2006 je v Nigérii. Relativní pohodlí a bezpečí dosavadního řádu musela zaměnit za nový nejistý život. 22. října 2006 na Světový den misii uznal Mons. Ambroise slavnostně *Bratrstvo služebnic Krista* za diecézní organizaci a matka Marie Kateřina je jmenována představenou. Začíná svou práci spolu s jednou mladou ženou ze Senegalu.

V doprovodu tlumočnice, konvertované muslimky, navštěvuje nejdříve jednotlivé vesnice svého budoucího působíště. Učí se poznávat každodenní problé-

my lidí, kteří zde žijí. Většina žije v chatrčích, které jsou jen ze slámy. Spí na slavnících a vaří na otevřeném ohni. Obrací se především na ženy: *Chtěly byste získat více vzdělání a informací? Ženy tleskají. O čem by se chtěly učit? O našich právech a povinnostech, o vzdělávání dětí, o hygieně...*

Obě ženy se rozhodnou, že uspořádají informační víkend vždy s deseti ženami z různých vesnic. Ve skutečnosti jich přijde 150 na tři dny. Přes den sedí pod plachtami, které jsou nataženy proti slunci. V noci spí na místě přímo na zemi. Mluví se o manželském životě (mnoho muslimů je ženatých s více ženami), hovoří se o právech a povinnostech ženy, o hygieně, o tradici, o sňatcích dětí (mnoho dívek se vdává již v deseti letech, ve věku Aischy, třetí manželky Mohamedovy). Pro tyto ženy je to první příležitost, kdy je někdo informuje o vzdělávání, mluví k nim a nechává je promluvit a naslouchá jim (!). Je to také poprvé, že se mohou mezi sebou setkat.

Tato akce má velký úspěch. Účastnice mají sdělit své poznatky doma ostatním. Všechny nadchne návrh uspořádat takový víkend pro jejich dcery. Ty jsou doprovázeny svými opatrovnicemi. Je to další úspěch, jak moje přítelkyně vypráví: *Byla jsem překvapena, jak dívky hovořily před svými opatrovnicemi otevřeně o svém postavení, byly provdány proti své vůli za muže, kteří je nemilují. Ale*

mluví také o tom, že by rády chodily do školy.

Brzy nato jsou na řadě 15-16letí chlapci, někteří jsou již polygamně ženatí. I oni chtějí svůj informační víkend, chtějí mluvit o AIDS, o manželství. Mluví ostatně o tom, že některé dívky se vyslovily proti vnučenému manželství. A víkend má opět veliký úspěch.

Sestrám je nyní jasné: Musí mluvit také s zodpovědnými osobami, s náčelníky vesnic, kteří organizují sňatky, a promluví s imámy. Nebyl to snadný plán v muslimské zemi. Marie Kateřina se smíchem líčí: *Velice jsme váhaly pozvat tyto muže, i starosty vesnic, kde jsme pracovaly. Informovaly jsme také starostu kantonu. A co se stalo? Přišlo 12 vůdců, 12 imámů a zástupce starosty. Ze zvědavosti?*

Matka Kateřina je informuje o akcích uspořádaných pro ženy, dívky a mladé muže. Následuje neuvěřitelné tvrzení: *My vlastně nevíme, proč jsme opustili své vesnice, své ženy a své rodiny a strávili jsme tu celé noci na zemi. Jste cizí ženy a nemáte naši víru. Ale my vám důvěřujeme. A žertovně jeden z nich dodal: Když nám řeknete, že máme vlézt do této díry, tak to uděláme.*

Kateřina pokračuje: *Byly jsme slovy toho imáma přímo omráčeny. Co máme dál dělat, - ptaly jsme se. Odpověděli nám: - Nedošli jsme od vás žádné peníze, ale vědění. Prosíme vás, pokračujte. Vychovejte nám porodní asistentky, a měli bychom rádi školy. Řekli jsme jim, že školy nejsou naše věc. S tím se musí obrátit na vládu. Ale to ti muži nechtěli. Důvěřovali nám. A tak vznikl plán zařídit školu s internátem pro děti, které bydlí daleko, především pro dívky, aby ušly předčasnému sňatku. A pak že to není znamení Božího povolání!*

Mezitím uspořádaly sestry vzdělávací víkend pro porodní asistentky. Na jejich pozvání přišlo jich více než po třech z vesnice. Problémy jsou veliké. Mnoho žen a dětí umírá při porodu.



Ženy nemají ani rukavice, někdy používají plastické sáčky.

A jak je to s vodou? Není žádný vodovod a voda se musí kupovat kilometry daleko. Voda ve studních není pitná.

Pomoc pro těhotné a pro podvyživené děti a jejich matky je další aktivita sester. Za pomoci jednoho mezinárodního programu (PAM) zajistily sestry v prvních měsících od června pomoc pro 1000 dětí. O co se jedná? Z krupice, oleje a cukru připravují sestry kaši. Každé dítě zváží a změří. Matku poučí o zásadách hygieny a dostane 3,5 kg potravin pro dítě, což má vystačit na 14 dní.

Ale protože v chatrčích panuje hlad, přizívuje se často celá rodina. Když dítě dosáhne dostatečné váhy, začne zase dieta, aby zchudlo a nový přírůstek pomohl celé rodině. *Vidíš, jak velká bída zde panuje*, vysvětluje ustaraná představená. Ale 300 dětí již přibralo, také těhotné ženy dostávají potravu na 14 dní. *Když jsme matky s dětmi poprvé pozvaly, byly matky tak netrpělivé, že nám chtěly hodit děti dovnitř oknem. Při druhém vydávání povolíly jednu zed'.*



Sestry při skládání stibů

Je tu ještě další iniciativa. Další sestry – nyní je jich už 7; tři přibýly z Burkina Faso a dvě z Togo – dávají ženám v chudinských čtvrtích kredity. Každá žena dostane 20 €, aby si mohla otevřít malý obchod, a za půl roku musí obnos vrátit. Může však dostat další. Jedna z žen jí vyprávěla: Jako vdova svěřila své syny učitelé Koránu. Museli se nejen učit Korán zpaměti, ale také chodit denně po žebrotě a výtěžek odevzdat. Když nic nedostali, byli bití. Z části mikrokredi-

tu si zřídila krámk. Děti si odvedla, dala jim část peněz a oni si také zřídily krámk.

Ale matka Marie Kateřina se dostala i k malomocným na okraji města. Malomocní, i ti, kteří jsou již uzdraveni, žijí jen z žebroty. Nikdo nechce od nich koupit to, co vyrobí. Matka si lámala hlavu, co s nimi. Pořádila jim kozy, jejichž mlékem se živí a prodávají jejich kůzlata. Díky darům z Rakouska pomohla tak již 80 rodinám. Jedna koza stojí 30 €.

Matka Marie Kateřina nezanedbává ani katechezi. Vyučuje třikrát týdně na různých místech. Nejdříve přicházely ženy a muži animisté. Pak přišly i děti, je jich asi 40 mezi 5–11 lety. To přilákalo i dospělé. 30 mužů a žen navštěvuje její kurz víry. Většina dětí, které přicházely, bylo velice špinavých. *Slibily jsme jim, že jim ušijeme šaty, ale musí chodit umyté. A tak se začaly mýt.*

Zeptala jsem se, z čeho žijí samotné sestry. Ze 130 € měsíčně, které dostávají z církevních míst na všechny své potřeby. Zde chybí prakticky všechno a bez darů ze zahraničí by vůbec nevyšly. Ale matka představená si s tím neláme hlavu. Misijní práce jí v neotřesitelné víře přirostla k srdci. *Nikdy jsem nepochybovala o misijní práci. Cítím sílu Ducha Svatého a věrnost Pánovu, když se mu svěříme. Cítím jeho ruku a nikdy jsem nepochybovala o jeho lásce. Našla jsem již šest lidí, kteří mi pomohli a odvážně slibili, že rozumí mojí situaci.*

Při každém setkání s ní cítím, že je to člověk, na kterého je spolehnout i při její těžké zdravotní krizi. A jsem si jista, že Bůh jí poslal do Rakouska, aby nás zde posílila. Protože vidím, že mnohým z těch, které zde potkala, každému zvlášť ukázala na sobě Boží tvář a jeho lásku.

Z Vision 2000 - 1/2009
přeložil -lš-

Obrácení ke světlu

Na celém světě dochází k obrácení muslimů ke křesťanství. Díky křesťanským iniciativám v mnoha zemích poznávají muslimové poselství Ježíše Krista.

Je známo, že televizní programy koptického kněze Zakaria Botrose vyvolaly kritikou islámských základních textů Koránu a Hadithu značnou nejistotu a mnoho konverzí. Protože však opuštění islámu se pokládá za zločin trestaný smrtí, musí být křest ve většině případů proveden tajně.

Jen málo vstupů do katolické církve je možno oslavovat tak, jak tomu bylo u novináře Cristiana Magdi Allama, redaktora italských novin *Corriere della Sera*, kterého pokřtil papež Benedikt XVI. o Velikonočních 2008.

Některé režimy v posledních letech zpřísnily zákony proti obrácení a rozvíjejí slidičskou činnost po konvertitech. Je zde totiž velký strach, že by muslimské národy mohly setřást duchovní a politickou tyranii.

V celém islámském světě jsou pokřtěni exmuslimové vylučováni z rodin a ze společenství, v některých případech dokonce zavražděni. I v Evropě se konvertité dostávají do obtíží a jsou ohrožováni příbuznými, krajanými nebo jinými muslimy. Odpadlí muslimové nejsou v západní údačně civilizované společnosti chráněni a často je jim upírán status uprchlíka. Bývají posílá-

ni zpět do svých zemí, kde jim hrozí vězení nebo smrt.

To vše však muslimy neodrazuje od toho, aby opouštěli své dosavadní náboženství. Mnozí se sdružili v Centrální radě ex-muslimů Německa (www.ex-muslime.de). Odřekli se islámu a jiné náboženství nepřijali.

Západoevropané, ovládaní duchem času, nejsou často schopni pochopit, proč muslimové přestupují ke křesťanství. Nechápují, že pro někoho mohou být náboženské otázky tak důležité. Často sami neberou nic vážně a už vůbec ne náboženskou víru. Zesvětštění vedlo k nedobré duchovní povrchnosti. Kdo je to Bůh, Ježíš Kristus, co je to opuštění hříchu nebo věčné zavržení jsou pro mnohé zcela nepodstatné a vedlejší otázky.

Pro muslimy jsou však tyto otázky důležité. Od odpovědi na tyto otázky závisí životní způsob, přesvědčení a celkové duchovní ladění. Protože v Koránu se mnoho mluví o trestech, odsouzení a peklu, je životní ladění mnoha muslimů chmurné. Přijdou-li do styku s evangeliem, mnohé se pro ně vyjasní.

Na otázku, co očekávají od křtu, často slyšíme docela jednoduchou odpověď: život věčný.

JE TO JAKO V ISLÁMSKÝCH ZEMÍCH

Britský novinář Jeremy Vine prohlásil, že ve Velké Británii se stalo společensky neúnosné přiznat veřejně svou víru v Boha. Novinář je placen za to, že nemá žádný světový názor. Mezi vírou novináře v Krista a jeho zaměstnáním musí být neprostupná bariéra.

JUBILEUM KLÁŠTERA

Cisterciácký klášter v Waldsassenu slaví 875 let svého trvání. Klášter leží v blízkosti naší hranice nedaleko Chebu. Byl založen v místě, kde tehdy ještě žádná víra nebyla. V klášteře je vzácná knihovna z roku 1433 a má inventář ze šestnáctého století. Jubilejních slavností se zúčastnil kardinál Franc Rodé, prefekt Kongregace pro řeholní řady.

Jiná odpověď na důvod přestoupení ke křesťanství uvádí, že je lepší bližní milovat než bojovat s nevěřícími. Již několik let také čteme o tom, že muslimové vidí Ježíše ve snu. Někdy to mohou být dokonce pravá vidění.

Ježíš Kristus a slova jeho evangelia svým pochopením pro porozumění a lásku působí u muslimů často velkou fascinací (např. Horské kázání a uzdravení). Ježíšova obvinění na adresu farizeů a zákoníků je možno často aplikovat na některé zkušenosti s mullahy a muftími. Paralely jsou muslimům ihned jasné.

Mnoho muslimů se ptá, proč je na Západě politická svoboda, a v jejich zemích nikoliv. Chápu, že islám žádnou svobodu neobsahuje. Za 1400 let svého trvání se v žádném islámském státě neobjevila ani svoboda, ani demokracie. Proto ex-muslimové varují politiky a náboženské představitele před velkým vlivem, jaký muslimové a islám již mají v Evropě.

Islám je vždy politika. Proto je řeč o „politickém islámu“ zbytečná. Konvertité to dobře vědí, protože to již zažili. Předpisy Mohameda a jeho nástupců jsou v mnoha zemích uzákoněny. Proto stát často předepisuje až do nejmenších podrobností, co je dovoleno a co zakázáno.

Toto poručnickování spojené se zastrahováním a zvlíjí mnoha lidem na nervy. Brání to osobnímu rozvoji a brzdí duch podnikavosti v hospodářství a v kultuře. Mnozí konvertité vědí, že pod islámskou vlajkou nikdy nemůžou dosáhnout politické svobody. S jak velkými vnitřními boji je obrácení často spojeno, není možno zvnějšku poznat. Někdy to jde těžko, někdy rychle. Ale jmenované důvody (lásky proti násilí, jistota proti strachu, svoboda proti útisku) jsou nejčastější motivy.

Buď pochválen Ježíš Kristus, který nyní mezi muslimy tak mocně působí!

Vision 2000 - 1/2009

Přeložil -lš-

Méně seberealizace a více důvěry v Boha

Není to dávno, co jsme vstoupili opět do období, kterému říkáme nový rok. Zda jsme vykročili dobře, to bychom neměli zjišťovat až na jeho konci. Stále bychom si měli připomínat, že to nejsme my, kdo máme všechno v rukou, ale jsme odkázáni na Boha. Někdy však spíše slyšíme: „Už nemáme důvod spolehat na modlitbu, všechno jsme už sami zorganizovali.“ Někdy se opravdu modlíme tak, jako bychom – vědomě či nevědomě – prosili Boha, aby nezkřížil naše plány. Všechno jsme tak dobře promysleli, aby to náhodou nenarušil.

U dřívějších křesťanů už se jednou vyskytlo něco podobného. Jedno silné filozofické hnutí v prvních staletích se nazývalo „pelagianismus“. To tvrdilo, že vykoupit se musíme sami. Nikoliv Bůh nás, ale my sami se musíme spasit. Není důležitá důvěra v Boha, ale sebedůvěra. Bohu díky, že Bůh se touto filozofií neřídil a křesťané ji odsoudili jako zcela nekřesťanskou.

Ale pozorní a citliví současníci jsou toho názoru, že pelagianismus se mezitím opět vrátil. Soudí tak podle výrazných znamení: Setkáváme se s bohoslužbami, které jsou stále méně slaveny a stále více organizovány. V centru bohoslužby stojíme my a nikoliv Bůh.

Nemáme odvahu ustát v neděli od práce, ať už je to obchod, zemědělství nebo průmysl. Soudíme, že za svůj příjem jsme odpovědní *my*, nikoliv Bůh.

Máme málo času k modlitbě, ať už během bohoslužby anebo v tichu sami pro sebe. Za svůj volný čas odpovídáme *my sami*, nikoliv Bůh.

Utápíme se v aktivismu, lapáme po činnostech i po vzduchu, abychom stihli termíny. Vynalézáme mobily a počítače, abychom byli stále ve spojení, ale ztrácíme spojení s Bohem.

Svět bez Boha je však svět bez naděje a bez života, je to svět smrti.

Antoine de Saint-Exupéry, autor Malého prince, jednou řekl: *Jsou-li lidé bez Boha, jsou vlády bezradné, lži bez hranic, hříchů je bezpočet, rozhovory jsou bezvýsledné, prohlášení bez rozumu, politici bez charakteru, křesťané bez modlitby, církve bezmocná, národy bez míru a zločinnost bez mezí.*



Kdybychom byli lépe a pozorněji prožívali vánoční dobu, byli bychom si všimli, že ve skutečnosti je tomu zcela jinak. Iniciativy se chopil právě sám Bůh. Přišel k nám lidem. Nebyli to filozofové, kdo vymysleli program vykoupení, ani psychoterapeuti, kteří sestavili spásné poselství. Trvalé vánoční poselství zní ve skutečnosti: *Vaše spása nebo záhuba nezávisí od temného předznamenání osudu ani od vašeho osobního horoskopu. Zanechte svého organizování, plánování a starostí a začněte důvěřovat v Boha.*

Josef a Maria nemohli nic plánovat. Žádný pastýř nic ne-

zorganizoval. Všechno leželo v Božích rukou. Nebylo třeba plánovat, protože Bůh se o své děti postará. Nepotřeboval luxusní karavanu ani pětihvězdičkový hotel. Stačila mu jednohvězdičková stáj a ta se stala znamením jeho pokorné lásky. Trochu více Bohem naplněné pasivity by nám neuškodilo. Trochu méně shonu a více modlitby.

Nechť je nám vzorem Maria. Ona vyslovila své bezpodmínečné ANO ke všemu, co jí potká. Ani my nemůžeme ovlivnit většinu toho, co nás v tomto roce potká. Maria řekla ano, aniž by žádala, aby jí Bůh ukázal, co jí čeká. Věděla, že to, co jí čeká, nebude lehké, ale souhlasila. A když pak události přicházely, nikdy se netlačila do popředí. Dělal místo svému Synu. Ale všechno ukládala ve svém srdci a přemýšlela o tom. Je to také náš způsob? Ona si stejně moudře počíná i nadále. Proto plně platí slova, která nám zanechal svatý Bernard:

Dívej se na Marii, a nikdy nezbloudíš.

Volej ji, a nebudeš si zoufat.

Mysli na ni, a nesejdeš z cesty.

Když ona tě drží, neupadneš, když tě chrání, nemusíš se bát.

Když tě vede, neunavíš se,

když je ti milostivá, dojdeš k cíli.

-sks- 1/2009

CHYBNÝ DOKUMENT

Arcibiskup Raymond Burke, prefekt nejvyššího vatikánského soudu, vyslovil vážnou kritiku na adresu dokumentu amerických biskupů k prezidentským volbám, který zmátl mnoho katolických voličů a vedl k masové podpoře bojovníka za potraty. Dokument nazvaný „Formování svědomí věřících občanů“ uvedl, že „katolík může s dobrým svědomím hlasovat pro kandidáta, který podporuje potraty, když má pro to jiné závažné důvody“. Může tak činit, dokud se nedomnívá, že tím podporuje potraty.

To mnoho věřících zmátlo. Jenže hospodářská situace nebo válka v Iráku jsou věci, které nestojí na stejné úrovni jako trvalé zlo, jakým je zabití nevinných a cenných lidských životů. Burke kritizoval také katolickou agenturu CNC, která má podobné zprávy přezkoumat a dát jim správný směr.

Kath-net

Hlásání víry za vězeňskými mřížemi

Když vězni mají každý týden příležitost k modlitbě a k setkání

*Dojemná svědectví o působení Boží milosti v akcích,
které pořádá cisterciácký klášter Heiligenkreuz*

Stává se vám to také? Čtete noviny, sledujete televizní zpravodajství a jste z toho často deprimovaní kvůli bídě a nouzi v mnoha částech světa. Otřesné zprávy jsou na denním pořádku. Křesťanská láska a aktivní lidská pomoc nejsou schopny odstranit bídu, snad jen zmírnit.

Dostalo se ke mně volání o pomoc. Jeden z vězňů jménem Jan volal svého faráře. Ten se na mě obrátil, zda bych neměl zájem tam zajít a pomoci. Řekl jsem Ano.

Bylo to v roce 2000. Začal jsem pracovat ve věznici Hirtenberg s povolením vězeňského duchovního správce Andrease Horniga a vedení věznice. Kdyby P. Hornig řekl tehdy ne, nemělo by 800 vězňů kurz víry ani by neabsolvovali biblickou školu.



Setkání vězňů s biskupem

Jak to všechno začalo? Začali jsme s biblickými hodinami, jednou za měsíc bylo setkání s hostem, jednou hodina otázek a odpovědí, jednou modlitba chval a adorace a jednou se promítaly křesťanské filmy.

V roce 2002 jsme začali tzv. Alfa-kurzy, které uváděly do základů víry. V březnu 2003 to pokročilo takto: skončil první Alfa-kurz. Výsledek byl udivující, takže jsme se rozhodli v této činnosti pokračovat. Teď už se koná 12. běh a v různých věznicích jsme absolvovali 20 takových kurzů. Tyto kurzy otevřely zvláštní možnost apoštolátu ve věznicích a přinášely růst ve víře. Nejdříve jsou účastníci kurzu uvedeni do krásy víry v trojediného Boha. V dalším kurzu mohou absolventi působit jako vedoucí malých skupin a později spolupůsobí dokonce jako referenti.

Jako jeden příklad může posloužit svědectví vězně Pavla (jméno je změněno). Byl to dětský voják v Libérii. Když mu bylo 13 let, byl zajat ve škole a musel sedm let sloužit jako dětský voják. Byl přitom psychicky i fyzicky zneužit a prožil odporné činy krutosti. Utekl do Rakouska, kde byl zatčen a odsouzen do vězení. Ještě dnes trpí poruchami spánku, bolestmi hlavy, úzkostnými stavy, hrůzostrašnými sny a opakovaným prožíváním traumatu. Dlouho bral drogy, aby zapomněl na bolesti, ale této závislosti se již zbavil. Zúčastnil se prvního Alfa-kurzu a byl pak nasazen jako vedoucí skupiny a později jako referent. S Boží pomocí uspořádal nově svůj život. Absolvoval biblický kurz a evangelizoval spolupvězně tak úspěšně, že nám přivedl na 100 zájemců. Nyní by chtěl studovat teologii.

Trestanci jsou ve věznici částečně bez jakékoliv pomoci zvenčí. Z našich nabídek však pozna-

li Boha. Nyní sloužíme každý týden 57 vězňům. To je 12 % celého osazenstva. V Hirtenbergu je pět oddělení, ve kterých denně zůstávají dveře cel dvě hodiny otevřeny.

Zde se začali trestanci ve skupinách scházet k modlitbě a modlí se za vězňice, za záležitosti těch, kteří o to žádají, a také samozřejmě za sebe a za osobní záležitosti. V každém oddělení se dvakrát týdně scházejí k modlitbě. Tak se denně útočí na Boha, který je zván, aby byl s námi a pomáhal nám při budování naší služby. Začali jsme se také každou středu postit o chlebu a vodě.

Myslím, že tato obdivuhodná práce každému z nás něco přináší. Mohu říci, že u mě vyvolala vnitřní obrácení. Všechno, co zde děláme – nejen modlitba, zpěv a diskuse –, dává nám živě pocítit Boží blízkost. Aspoň já to tak prožívám.

Těším se každý týden na další kolo Alfa-kurzu a biblické ško-



Věznice Hirtenberg

ly. Je to jako dobrá strava, kterou člověk dostává nikoliv denně, ale dvakrát týdně. Zjišťuji, že by více lidí – nejen ti zde ve věznici, ale i venku ve světě – mělo hledat Boží blízkost.

Každopádně pokládám za velice důležité, že evangelizace ve věznici dále pokračuje. Snad tak bude nakonec více těch lidí, kteří se modlí, než těch, kteří páchají zločiny. Tato služba ve věznici je velice důležitá, důležitější než cokoli jiného ve světě. Vězni, kteří po nás obrazně řečeno na začátku plivali a hanobili nás, jsou nyní našimi propagátory a spolupracovníky.

Z Vision 2000 - 1/2009

přeložil -š-

Svědectví jednoho vězně

Nyní už vím, proč jsem dostal osm let

Jsem vděčný, že mohu podat svědectví o své znovu nalezené důvěře. Okolnosti, které mě přivedly do věznice Hirtenberg, byly nevšední. I když jsem svůj život až do zatčení prožíval jako řádný zaměstnanec, tato činnost byla částečně kriminalizována a soud mě odsoudil k osmi letům vězení za daňový podvod, i když jsem předtím nikdy nebyl trestán.

Nyní po třech a půl letech jsem přesvědčen o tom, že tento – tehdy podle mého názoru přehnaný trest – byl jediné Boží vůle. Ve své tehdejší honbě za věcmi, které jsem pokládal za důležité, jsem se vzdálil od Boha. Moje výmluva, že nemám čas pro Boha, pro modlitbu, pro pokání, měla den ze dne menší oprávnění. Zde ve věznici mám času více než dost.

Začal jsem v tomto ústavě nejdříve váhavě, pak stále častěji využívat nabídky k akcím Přetřhané řetězy, k rozhovorům ve skupině, k účasti na mši, k individuálnímu rozhovoru a k Alfa-kurzům. Všude jsem byl velmi srdečně přijat. Zvláště nápadné bylo pro mne, že ve skupinách a při setkáních nedocházelo k žádné nevráživosti vůči cizincům, i když osazenstvo bylo různé pleti a národnosti.

Nebyla to náhoda, že první slova, která jsem v Bibli četl, byla: „Kde jsou dva nebo tři shromážděni v mém jménu, tam jsem já uprostřed nich.“ Tuto skutečnost jsem při akcích mohl pocítit.

Díky účasti na skupinových akcích Přetřhané řetězy se pro mě zlo vězení značně zredukovalo. Mohu registrovat změny

▶ v názorech a chování spoluvě-
řňů, které u nich vyvolala mod-
litba a chvála Boha.

Ve vězení prodělává člověk
emocionální krizi a je velké ne-
bezpečí, že upadne do ještě větší
osamocení. Trvá to celé dny,
než se člověk z toho zase vzpama-
tuje. Na začátku své vazby jsem
to často prožíval. Ale to se nyní
rychle změnilo, když jsem pře-
vzal službu v akcích Přerhané
řetězy. Intervaly, ve kterých mě
přepadala krize, byly stále delší
a krize kratší a já jsem se dokon-
ce naučil, jak je zvládat.

Náhle jsem měl tolik energie,
že jsem mohl pomáhat dru-
hým při jejich problémech. A tak-
é u nich jsem mohl konstatovat
pozitivní změny. Tak jsem
začal spolupracovat při akcích
Přerhané řetězy. Vedl jsem listi-
ny účastníků, rozdělával jsem
oddělení, pomáhal pořadatelům
a podporoval spolupracovníky
sdružení Přerhané řetězy.
To není pro mne práce, ale mož-
nost trochu poděkovat za to, co
mi bylo darováno.

Moje obrácení však nepro-
běhlo ze dne na den. Trvalo
to značnou dobu, kterou mi
Bůh daroval. Proto dnes rozu-
mím délce trestu, totiž těm os-
mi letům.

Už sedm měsíců jsem „na
volné noze“, přes den pracuji
v jedné firmě a do vězení cho-
dím jen spát. Zde ve světě se za
ta léta, co jsem zde nebyl, mno-
ho změnilo. Nejvíce je mi nápad-
né, jak málo lidí ve volném čase
žije s Bohem. Když jsem to na
začátku poznal, bylo to pro mě
šokující. Díky Bohu, pomohl mi
farář Hornig a akce Přerhané ře-
tězy, že jsem neopustil správnou
cestu, totiž Boha.

Ekonomicky hodnoceno –
ztratil jsem všechno, ale současně
všechno získal a to ztráty pozem-
ských statků silně převyšuje:
je to poznání, že život bez Boha
není opravdu žádný život. Děku-
ji Pánu, že přivedl pravé lidi na
pravé místo, abych to poznal. Po-
chválen buď Ježíš Kristus!

Vězeň chce zůstat anonymní

Cesta k plnému narovnání

*Svatý otec si přeje úplné smí-
ření s Bratrstvem svatého Pia X.
Jaké kroky jsou k tomu z hlediska
církvního práva potřebné?*

Zrušení exkomunikace se týká
jen osob čtyř biskupů, a to také
jen částečně. Jsou nyní jako bis-
kupové ve společenství se Sva-
tým stolcem, ale na jejich aktiví-
tách v Kněžském bratrstvu se nic
nemění. Podle rozhodnutí Svaté-
ho stolce jsou ilegální do té do-
by, než bude Bratrstvo struktu-
rováno podle platného církevní-
ho práva.

Musí být nalezen právní rá-
mec, ve kterém tito biskupové
a kněží získají domov v katolické

církví. Návrh na vytvoření osob-
ní prelatury byl již učiněn dříve.
To by asi bylo v tomto případě
nejlepší řešení.

*Bylo by myslitelné připojení
k Ecclesia Dei?*

Připojení k Ecclesia Dei by
bylo pro Kněžské bratrstvo ne-
dostačující. Ostatní společenství,
která jsou napojena na Ecclesia
Dei, nemají ve svém čele bisku-
py a nejsou ani tak široká jako
Bratrstvo. Integrace Kněžského
bratrstva bude mnohem obtížně-
jší než jiných společenství, proto-
že se v Církvi proti němu zvedla
velká opozice.

BENEDIKT XVI. KE ČTYŘEM BISKUPŮM

*Benedikt XVI. vyzval biskupy Kněžského bratrstva svatého Pia X.
k plnému návratu do Církve. Na konci generální audience 28. led-
na přečetl krátké veřejné prohlášení:*

Před několika dny jsem rozhodl o zrušení exkomunikace čtyř
biskupů, které arcibiskup Lefebvre vysvětil bez papežského po-
věření. Použil jsem tento akt otcovského milosrdenství, protože
tito preláti mě opakovaně ujišťovali o hlubokém utrpení, v jakém
se kvůli této situaci nacházejí. Přeji si, aby po tomto mém ges-
tu následovalo bezodkladně úsilí z jejich strany a aby podnikli
další nutné kroky k uskutečnění plné jednoty s Církví. Tímto
způsobem mají osvědčit pravou věrnost a pravé uznání učitel-
ského úřadu a autority papeže a II. vatikánského koncilu.

PROSÍME SVATÉHO OTCE A VŠECHNY LIDI DOBŘE VŮLE O PROMINUTÍ

Prohlášení generálního představeného

Kněžského bratrstva Pia X. biskupa Bernarda Fellaye:

Dověděli jsme se o interview, které poskytl jeden člen našeho
Bratrstva švédské televizi. V tomto interview se také vyjadřuje
k historickým otázkám, zvláště k vraždění Židů národními so-
cialisty. Je zřejmé, že s náboženskou autoritou může biskup ho-
vořit jen o otázkách víry a mravů. Naše Bratrstvo si neosobu-
je autoritu mluvit o historických nebo jiných sekulárních otáz-
kách. Posláním Bratrstva je šíření a obnova autentické katolické
nauky, tak jak je obsažena v dogmatech. Tak nás svět zná, při-
jímá a oceňuje. Prosíme Svatého otce a všechny lidi dobré vůle
o prominutí za vyvolané pohoršení. Přitom musí být jasné, že
ono vyjádření v žádném případě nevyslovuje postoj našeho spo-
lečenství. Biskup Williamson má až na další zakázáno jakékoliv
vyjadřování k politickým nebo historickým otázkám.

Ustavičně vznášená obvinění proti našemu Bratrstvu slouží
zjevně tomu cíli, aby diskreditovala naše poslání. To nepřipu-
stíme, nýbrž budeme nadále hlásat autentické katolické učení
a posluhovat svátostmi v jejich prastaré důstojné formě.

www.kreuz.net

*Biskupové Bratrstva prohlá-
sili, že přijímají učení Církve
„s dětskou oddaností“. Jsou tím
odstraněny difference, pokud jde
o Koncil?*

Ne. Předně – mezi Bratrstvem
a Církví jsou jiné významné ná-
zorové rozdíly v dogmatických
otázkách. Za druhé – Bratrstvo
není zasazeno do církevní káz-
ně. Jsou zde tedy disciplinární
těžkosti, které brání plné in-
tegraci.

Obojí je třeba uvést do po-
řádku. Kněžské bratrstvo musí
uznat víru Církve v plném roz-
sahu a vyvodit z toho závěry, že
papež není jen princip jednoty
víry, ale ztělesňuje také discipli-
nární jednotu.

Dovolu mi říct několik slov
ke Koncilu. Pokládám za šile-
né zavrhnout Druhý vatikánský
koncil zcela nebo zčásti. Kon-
cil je platný. Platnost však niko-
mu nebrání v tom, že shledává
některé texty jako nepřesné ne-
bo nešťastné. V takovém přípa-
dě platí, že je třeba slabá místa
rozumně napravit a přispět k je-
jich vyjasnění.

V žádném případě však není
možno ztotožňovat Koncil a po-
koncilní hnutí. Po Koncilu se sta-
lo mnoho věcí, o kterých se kon-
cilním otcům ani nesnilo.

*Jaká odpověď Kněžského bra-
trstva na smírné gesto Svatého ot-
ce by byla přiměřená?*

Kněžské bratrstvo musí pa-
peži důvěřovat. Po dalekosáh-
lé vstřícnosti, kterou projevil, je
povinností vděčnost a požadavek
rozumu dospět k ukončení nere-
gulární situace v Bratrstvu.

Vidím ve zrušení exkomuni-
kace akt sebevyjádření Svatého
otce, protože je sporné, zda byly
předloženy požadované předpo-
klady pro zrušení trestu. Důsled-
kem by mělo být, že se biskupové
zcela podřídí církevnímu právní-
mu řádu. Není možné být plno-
právním členem Církve a kléru
bez převzetí odpovídajících po-
vinností.

*Otázky kladla Regina Einig
z listu Die Tagespost*

Modlete se za Čínu

Biskup Aloisius Jin Luxian odpovídá na otázky 30denní

Aloisius Jin Luxian hovoří tichým hlasem. „Patriarchovi“ církve v Šanghaji již bylo 92 let. Jeho pohled a jeho duch jsou však stále čilí. Prožil již mnoho a nyní se s důvěrou dívá k budoucnosti.

Co se změnilo po dopisu Benedikta XVI. čínským katolíkům? Co se ukázalo jako užitečné?

Dopis představoval velkou útechu, velké povzbuzení a to trvá i nadále. Papež projevil k nám velkou lásku a jsme tím velmi dojatí. Otevřené církve přijaly dopis s velkým nadšením, zvláště proto, že papež řekl, že v Číně je jen jedna církev a nikoliv dvě. Ze strany podzemní církve nepřišla žádná reakce. Někteří z nich se domnívali, že pokud dojde ke smíření, budou moci navštěvovat otevřené kostely. Papež v dopise např. řekl, že každý kněz musí zůstat ve své diecézi. Kněží, kteří nejsou registrováni, jsou však činní v celé Číně bez omezení. Ale jsou zde i pokroky. Zde v Šanghaji řekl jeden vládou neuznávaný biskup věřícím, že mohou chodit na mši do otevřených kostelů. Něco nemyslitelného. To je pozitivní změna.

Změnilo se něco v chování vlády?

Z počátku byla reakce vlády velice zdrženlivá. Žádná negativní reakce. Vláda se nyní snaží diskretní cestou o dialog s Vatikánem, ale pokroky jsou malé. Mamberti a Parolin jsou velmi schopní muži. Doufám, že jim bude i nadále přenechán úkol jednat s čínskou vládou.

Hu Jintao řekl, že náboženství může být pro společnost užitečné. Je to pozitivní uznání, nebo nebezpečné lichocení?

Slova Hu Jintaa nepředstavují nebezpečí. Církev chce přispět k harmonii uvnitř společ-

nosti. A to odpovídá myšlenkám Hu Jintaa.

Mnoho mladých lidí chce být pokřtěno. Mnohdy však neví mnoho o minulosti Číny.

U nás musí katechumeni před křtem nejméně tři měsíce navštěvovat katechismus. U protestantů ne. Velice praktikují prozelytismus. Je-li tedy problém, tak u protestantů, nikoliv u katolíků.

Co přivádí mladé lidi k tomu, aby se sblížili s církví?

Jsou to čestní, spontánní mladí lidé, žádní oportunisté. Hledají pravdu, kterou nenacházejí ani v konfucianismu, ani v marxismu. Chtějí být šťastní.

Trvající konflikty vyvolávají nebezpečí, že budou břemenem pro poslání, které má církev plnit.

To je skandál a velká škoda. Když se mladý člověk sblíží s církví, může pocítit v srdci Ježíšovu lásku, a pak vidí, jak se křesťané hádají kvůli ničemu, to je opravdový hřích.

Čína je velká a ve srovnání s tím je církev malá. Neděsí to poznání, jak je malá a bezbranná?



NÁSTUPCE ALEXEJE II.

Novým moskevským patriarchou byl zvolen Kyrill I., dosavadní metropolita ve Smolensku. Zvolil ho místní koncil 508 z 702 hlasů. Do úřadu byl slavnostně uveden 1. února. Kyrill má 62 let a patřil již před volbou za jistého favorita. Ruská pravoslavná církev má 150–170 milionů členů a je mezi pravoslavnými největší. Benedikt XVI. poslal novému patriarchovi telegram s gratulací. Při intronizaci zastupoval Vatikán kardinál Kasper.

Kath-net



Biskup Aloisius Jin Luxian

Pán nám řekl, abychom se nebáli. Také Jan Pavel II. nám vždy říkal: – Nebojte se! A my se nebojíme.

Co může církev dělat vzhledem k těmto velkým úlohám? Nepotřebuje zvláštní strategii?

Musíme se chopit příležitosti, když se nám nabízí. V tomto roce slavíme 400. výročí příchodu křesťanství do Šanghaje. Napsal jsem k tomu pastýřský list.

Slyšíme, že vláda nadále neohodlá respektovat práva církve.

Tento dojem v naší diecézi nemám. Naopak. Vláda nám pomáhá. Diecéze Šanghaj je finančně nezávislá, protože vláda jí vrátila církevní majetek. Když se podíváme na Indii nebo na Irák, tam jsou křesťané zabíjeni... Je vidět, že v Číně vládne více svobody než jinde ve světě. Můžeme vydávat časopisy a máme katalog se 400 ka-

tolickými knihami, a to nedělalo žádné problémy.

Na Západě se někteří lidé zabývají myšlenkou v procesu „kulturní invaze“ celou Čínou christianizovat.

To je stará metoda. Metoda kolonizace. Byl jsem před 80 lety v jedné jezuitské koleji. Na škole se vyučovalo francouzsky. Čínský zeměpis jsem se učil od francouzského učitele a z francouzské knihy. To je systém kolonizace a ten nefunguje. Čína nebude prodělávat žádnou kulturní invazi. Doufám, že Matteo Ricci bude nyní svatořečen. Jeho inkulturační metoda je vzorem pro misionáře. Nejen v Číně, i v Indii, Vietnamu, Pákistánu. Roku 2010 je 400. výročí jeho úmrtí. To je důvod k oslavám.

Je Vám 92 let. Co očekáváte od církve v Číně?

Především doufám, že již brzy dojde k plnému společenství, které nás zde v Číně spojí se Svatým stolicem. Toho dne se, doufám, ještě dožiji. Dále doufám, že dojde brzy k smíření mezi církví státem uznanou a podzemní. A za třetí, že Čína bude vydávat stále větší křesťanské svědectví. To vše očekávám od modlitby lidí. Chtěl bych i čtenáře vyzvat, aby se modlili za církve v Číně.

30denní 10/2008

Pán Ježíš o svých kněžích

TAJEMSTVÍ KNĚŽSKÉHO APOŠTOLÁTU

Trojice je svrchované plodná právě proto, že je panenská. To je jedno z hlubokých tajemství Trojice: plodnost v jednotě.

Otec, panice, je plodný ve své podstatě a svou božskou stvořitelkou a posvěcující mocí způsobil Syna ve všem rovného Sobě. V onom šťastném a věčném okamžiku jako Bůh posvětil (nejen stvořitel, původce všeho, co je božské) vychází z obou božských Osob Duch Svatý; je posvětitel skrze všechno to, co vlastní od Otce i od Slova, protože On je současně Duchem Otce i Syna, je Dechem jejich lásky, trvalým poutem lásky, která je věčně spojuje ve vznešeném plodění panenském a plodném. Je to tato jednota podstaty, která vytváří a obnovuje světy, duše a bytosti, které ho chválí a spatřují v něm svůj zdroj, a tím je zaslavně a podstatně Lásky.

Láska je Boží podstata a současně jeho blaženost, ale je to láska jediná, která vytéká a proudí mezi třemi osobami panenskými ve své jednotě a odlišnými v nekonečných dokonalostech, které vyzařují z Nejsvětější Trojice jako tisíce slunečních paprsků, paprsků čistoty a panenství, aby se pak vracely zpět do Slunce, ze kterého vytryskly. Jedná se o paprsky běloskvoucí, křišťálovou zář, o Čistotu-lásku, o lásku nekonečné čistoty.

Protože čistota je odleskem Boha, panenství činí Bohu podobným. On tím, jak se odráží v panenských duších, v duších běloskvoucích a čistých, způsobuje, že tyto duše přitahují (jako magnet ocel) Boží vlastnosti a mezi nimi také jeho duchovní a božskou plodnost. Tento obdivuhodný výsledek, který se vytváří v každé panenské duši, je tím více a větším právem sdělován panenským duším kněží, čistým duším těch, kteří jsou moji.

Panenství jednou ztracené už se zpět nezíská, ale u mých kněží je nahrazuje Trojice čistotou a jejich přetvořením ve Mne. Takové přetvoření (které jsem tolikrát zdůraznil v těchto důvěrných sděleních), i když neobnovuje ztracené panenství, činí je Jemu nicméně podobnými díky čistotě a oné božské jednotě, kterou panenská Trojice sdílí s nimi, dále díky síle nejčistšího kontaktu s božstvím moji podstaty a konečně skrze milost Ducha Svatého.

Samozřejmě v duších kněží, kteří neztratili panictví, je tato plodnost, kterou Bůh uděluje duším, úplnější, ale pro útěchu mnohých je nahrazena, jak jsem řekl, ve větší nebo menší míře jejich přetvořením ve Mne. Trvalý vztah, který kněz má a musí mít s panenskou Trojicí, ho očisťuje, činí ho čistým, povznáší ho, spojuje ho důvěrně se samotnou čistotou, činí z něho anděla, očisťuje ho a zdokonaluje vzhledem k Jednotě v Trojici.

Protože panenství v Trojici je věčné, toužím po čistotě v mých kněžích, zplozených v lůně samotného Otce, kde i Já jsem

byl od věčnosti zplozen z Otcovy plodnosti, z nekonečné moci Svaté, Čisté a Neposkvrněné lásky.

Z toho plyne, že kněží odlišní od ostatních smrtelníků tímto vznešeným původem, mají svatou povinnost být nejen čisti, ale mají mít čistotu opravdu panenskou, nebo alespoň být čisti díky jejich přetvoření v Toho, který je Světlo ze Světla a věčná opora neporušitelné čistoty.

Aby kněží mohli plnit své nejčistší a svaté poslání, musí být sami duše svaté skrze Svatého svatých, duše nevinné, rozkvetlé a vzrostlé v tomto světle čistoty, mají přísnou povinnost být obrazem panického Otce.

Svým přetvořením ve Mne, který jsem vtělené Slovo, který jsem celý čistota, naprostá čistota ve své dvojí přirozenosti, musí být Mně podobní. Jejich přetvoření ve Mne je právě to, co přitahuje láskyplný a plodný pohled mého Otce, který na ně shlíží s laskavým zalíbením kvůli tomu, co mají ze Mne (ve svém více nebo méně dokonalém přetvoření), uděluje jim své zvláštní kvality, božskou plodnost, která je uschopňuje konat božské zázraky v duších. Tak mu vzdávají chválu, po které touží, chválu čistoty.

Kněžské přetvoření ve Mne je tajemstvím plodného apoštolátu: skrze ně si kněží získávají plodnost, kterou jim uděluje Otec pro jejich plodný apoštolát.

Kněz, který nemá nad sebou pohled Otce, který nezískal podíl na Otcově plodnosti, protože není ani panický, ani čistý, protože panictví nezachoval neporušené a ani je svým způsobem znovu nenabyl přetvořením ve Mne, nebude přinášet plody věčného života. Jeho styk s dušemi bude neplodný, jeho slovo plané, jeho žehnání s malým nebo s žádným užitekem pro nebe.

Trojice nachází svou rozkoš v Panně Marii, v Církvi Panně a v panenských duších: celé nebe na ně patří s láskou.

Samozřejmě i Duch Svatý je panice! Věčná plodnost lásky sídlí v jeho Jednotě v Trojici. Proto jeho působení v knězi se zakládá na jeho panenské plodnosti v milosti a v lásce. Všechny výrazy, které jsou obsaženy v obřadu kněžského a biskupského svěcení se odvolávají na jednotu, čistotu a lásku: symbolizují plodnost lásky, jednotu lásky v Trojici.

Nuže – jestliže kněží za tak mnoho vděčí Duchu Svatému, musí se také dát přetvořit ve Mne, mít v plnosti mého Ducha, který je oživuje a uděluje jim božský a plodný život, který je očisťuje a posvěcuje bohatstvím svých darů a plodů. Z tohoto důvěrného styku s Duchem Svatým nabývají čistotu, šíří čistotu, sdělují čistotu duším, vyzařují do nich odlesk panenství Trojice a spojují je do jednoty s čistotou.

K tomu směřuje všechna božská i lidská dokonalost: k jednotě-čistotě, jednotě-světlu, jednotě-lásce, která všechno zahrnuje, všechno objímá, všechno oplodňuje ve svém nekonečném panenství, věčném středu všeho života (CC 50,27-37).

(Pokračování)

Z knihy

Conchita Cabrera de Armida:
Sacerdoti di Cristo.
Città Nuova, Řím 2008,
str. 195-198

OSLAVA DUCHOVNÍ HUDBY

85. narozeniny papežova bratra Georga Ratzingera se staly příležitostí k oslavě církevní hudby. V Sixtinské kapli se konal koncert, kterého se účastnil jubilant i jeho bratr Svatý otec a při kterém Dómští vrabčáci, nejstarší chrámový sbor na světě s tisíciletou nepřerušovanou tradicí, předvedli Mozartovu mši c-moll. Georg Ratzinger řídil tento chlapecký sbor plných třicet let od roku 1967 do roku 1994. Řezenský biskup Müller zdůraznil, že koncert v Sixtinské kapli byl nejen skvostem klasické hudby, ale také vrcholem církevního života. Duchovní hudba představuje symbol Boží církve a ukazuje, jaké důstojnosti je člověk schopen dosahovat. Hudební zážitek se stal zhudebněným důkazem existence Boží. Koncert přenášela bavorská televize.

Tento návrat k opravdovým duchovním a uměleckým hodnotám, podporovaný Benediktem XVI., je velice vítaný. V uplynulých letech jsme byli svědky tendencí odstranit z bohoslužeb klasickou hudbu jako „neliturgickou“, přičemž byly chrámy zamořeny hudebními produkcemi nejen neuměleckými, ale i nevhodnými a nedůstojnými.

Kath-net

TĚŽKÁ KRITIKA AMERICKÉHO PREZIDENTA

Rozhodnutí nového amerického prezidenta uvolnit prostředky daňových poplatníků na podporu potratů na celém světě narazilo na těžkou kritiku Vatikánu. Biskup Rino Fisichella odsoudil aroganci státníka, který vůbec ne dbá na požadavky obyvatel vlastní země a řídí se ideologickými vizemi těch, kteří se pokládají za oprávněné rozhodovat o životě a smrti lidí. L' Osservatore Romano napsal, že ze všech věcí, které mohl udělat, udělal Obama tu nejhorší.

KRITIKA V AMERICKÉM TISKU

Deník „Washington Times“ napsal na adresu amerického prezidenta: „Pane Obama, jste velký řečník, ale musíte být také muž velkých činů. Musíte uskutečnit změny, které chrání lidský život!“ 200 000 lidí se účastnilo protestního pochodu ulicemi Washingtonu k budově Nejvyššího soudu. Byl to již 36. „Pochod pro život“ protestující proti legalizaci potratů v roce 1973.

PREZIDENT HOMOSEXUÁLŮ

Nastávající prezident USA Barack Obama chce prosadit právní rovnoprávnost homosexuálních svazků s manželstvím a zajistit jim plné právo adopce. Na podporu svých snah povolal do Bílého domu Ellen Moranovou jako vedoucí oddělení komunikací.

ATEISTICKÁ PROPAGANDA NA AUTOBUSECH

Móda ateistické kampaně na autobusech veřejné dopravy se z Anglie rozšířila po světě. V Itálii mají tyto autobusy jezdit nejvíce v okolí Vatikánu. Řada řidičů však prohlásila, že tyto autobusy odmítají řídit. Odborová organizace je v tomto jejich postoji podpořila. Sdružení ateistů v Itálii chce proti zákazu kampaně protestovat u soudu.

Kath-net

PAVLOVY PASTORAČNÍ LISTY - dokončení ze str. 2

tvorily součást kanonických spisů. Proto je tradice apoštolského hlásání, tento „poklad“, klíčem k četbě, abychom pochopili Písmo, Nový zákon. V tomto smyslu Písmo a Tradice, Písmo a apoštolské hlásání jako klíč k četbě se sblíží a jakoby slévají, aby tvořily společně *pevný základ položený Bohem* (2 Tim 2,19). Apoštolské hlásání, tj. tradice, je nezbytné, aby nás uvádělo do pochopení Pisma a vneslo tam Kristův hlas. Je totiž nezbytné být *pevný v slovech pravé nauky* (Tit 1,9). U kořene všeho je víra v historické zjevení Boží dobroty, kterým v Ježíši Kristu zjevil konkrétně svou *lásku k lidem*, lásku v původním řeckém textu významně kvalifikovanou jako filantropie (Tit 3,4; srov. 2 Tim 1,9-10); Bůh lidstvo miluje.

Pravdy víry

Jinak řečeno, je dobře patrné, že křesťanské společenství se utváří ve velmi jasných termínech podle identity, která se nejen straní nevhodných interpretací, ale především potvrzuje vlastní odvalu v podstatných bodech víry, jejichž synonymem je „pravda“ (1 Tim 2,4,7; 4,3; 6,5; 2 Tim 2,15.18.25; 3,7.8; 4,4; Tit 1,1.14). Ve víře se zjevuje základní pravda, kdo jsme my, kdo je Bůh, jak máme žít. A pro tyto pravdy (pravdy víry) je Církev určena jako *sloup a opora* (1 Tim 3,15). V každém případě zůstává otevřeným společenstvím s univerzálním dosahem, které se modlí za všechny lidi každého postavení, aby dosáhli poznání pravdy. *Bůh chce, aby všichni lidé došli spásy a poznali Boha*, protože *Ježíš Kristus dal sám sebe jako výkupné za všechny* (1 Tim 2,4-5). Proto smysl univerzality, i když společenství jsou ještě malá, je v listech silný a určující. Navíc takovéto křesťanské společenství *nikoho nepomlouvá a ke všem se chová vlídně* (Tit 3,2). Toto je první důležitá

složka těchto listů: univerzalita a víra jakožto pravda, jako klíč k četbě Pisma svatého Starého zákona a tak se vymezuje jednotu hlásání Pisma a jedné víry živé a otevřené všem jakožto svědectví Boží lásky ke všem.

Úřady

Jiná typická složka těchto listů je zamyšlení nad služebnou strukturou Církve. Tyto listy jsou první, které představují trojí odstupňování biskupů, kněží a jáhnů (srov. 1 Tim 3,1-13; 4,13; 2 Tim 1,6; Tit 1,5-9). V pastoračních listech můžeme pozorovat splynutí dvou odlišných služebných struktur a tím definitivní formu úřadů v Církvi. V prvních Pavlových listech z centrálních let jeho života mluví Pavel o *biskupech* (Fil 1,1) a *jáhnech*. To je typická struktura formovaná v epoše pohanství světa. Nicméně jako dominantní zůstává postava samotného apoštola a jen krok za krokem se rozvíjejí další úřady.

Jestliže, jak bylo řečeno, v církvích utvářených v pohanství máme biskupy a jáhny, nikoliv kněze, v církvích utvářených v židovsko-křesťanském světě jsou kněží dominantní strukturou. Nakonec v pastoračních listech se dvě struktury spojují: nyní se objevuje „biskup“ (srov. 1 Tim 3,2; Tit 1,7) vždy v jednotném čísle. Po boku „biskupa“ nacházíme kněze a jáhny. Stále je ještě rozhodující postava apoštola, ale tři listy, jak jsem již řekl, nejsou adresovány společenství, nýbrž osobám: Timoteovi a Titovi, kteří se na jedné straně objevují jakožto biskupové, ale na druhé straně začínají stát na místě apoštola.

Naznačuje se tak počátek skutečnosti, která se později bude nazývat „apoštolská posloupnost“. Pavel říká Timoteovi velmi slavnostně: *Nezanebávej svůj dar, který ti byl dán podle prorockého pokynu, když na tebe vložili ruce* (1 Tim 4,14). Můžeme říct,

že v těchto slovech se projevuje v počátcích také svátostný charakter úřadu. A tak máme podstatu katolické struktury: Písmo a tradici, Písmo a hlásání, které tvoří jeden celek, ale k této struktuře, tak zvané doktrinnální, je třeba připojit strukturu personální, nástupce apoštolů jako svědky apoštolského hlásání.

Důležité je poznamenat, že v těchto listech Církve chápe sebe samu v termínech velice lidských, analogických k domu a rodině. Zvláště v 1 Tim 3,2-7 čteme velice podrobné instrukce o biskupovi, jako jsou tyto: *musí být bezúhonný, jen jednou ženatý, střídavý, rozvázný, řádný, pohostinný, schopný učit, ne pijan, ne rváč, nýbrž vlídný, smířlivý, nezištný. Má umět dobře vést svou rodinu a mít děti poslušné a počestné. Nedovede-li někdo vést svou rodinu, jak se bude starat o Boží Církev? Musí mít také dobrou pověst u těch, kdo jsou mimo Církve*. Je třeba si všimnout důležitosti schopnosti vyučovat (srov. také 1 Tim 5,17), o které se mluví také na jiných místech (srov. 1 Tim 6,2c; 2 Tim 3,10; Tit 2,1), a pak speciální osobní charakteristiky, totiž *otcovství*. Biskup je totiž pokládán za otce křesťanského společenství (srov. také 1 Tim 3,15). Ostatně představa Církve jako „Božího domu“ má své kořeny ve Starém zákoně (srov. Nm 12,7) a je nově formulována v Žid 3,2, zatímco jinde čteme, že všichni křesťané už nejsou cizinci ani přistěhovalci, nýbrž spoluobčané svatých a příslušníci Boží rodiny (srov. Ef 2,19).

Prosme Pána a svatého Pavla, abychom také my jako křesťané se mohli stále více vyznačovat ve vztahu ke společnosti, ve které žijeme, jakožto členové *Boží rodiny*. A prosme také, aby pastýři Církve nabývali stále více otcovské city, současně něžné i pevné ve formaci Božího domu, společenství, Církve.

L' Osservatore Romano
29. ledna 2009

Mezititulky redakce Světla

EDITORIAL - pokračování ze str. 2

smluveným denárem. I jemu by otec mohl říct: „Je snad tvé oko zlé, že já jsem dobrý?“ Jeho skutečná spravedlnost nezáleží v tom, co si o sobě myslí, ale v tom, zda působí svému otci radost, nebo ho zarmucuje. Integrita rodiny je pojednou ohrožena ze zcela opačné strany: věrnost, uctivost a poslušnost se projevila jako jen zdánlivá a svou pravou tvář ukázala tím, jak selhala ve chvíli zkoušky. Kdo staví na odív svou spravedlnost tím, že ji srovnává s hříšnostmi druhých, ocitá se v postavení farizea, který si byl sice sám sebou velice jist, když vypočítal před oltářem tak podrobně všechny své domnělé přednosti, ale podle slov Spasitele odešel ze svatyně neospravedlněn, v ničem si neopravil své renomé před Bohem, naopak, ještě více rozmnožil a utvrdil svou hlavní nepravost.

To, co o člověku rozhoduje, není vlastní zdání, ale pohled, jakým na něho shlíží sám Bůh. V tom ohledu se například velice mýlil farizeus Šimon, který se s despektem díval na hříšnici u Ježíšových nohou a utvrzoval se v přesvědčení, že Ježíš nemůže být prorok, když neprohlédl, co je to vlastně za ženu, která se k němu tak lísa, ale nakonec musel vyslechnout nelichotivé upozornění, že jeho spravedlnost je od skutečné spravedlnosti na hony vzdálená. Takovému nebezpečí povážlivého sebeklamu podléhají především ti, kteří se pohybují v Pánově blízkosti, ale jejich blízkost je pouze fyzická, zatímco jejich srdce je daleko od něho. Chodili s ním, jedli s ním, a nakonec uslyší: Pryč ode mne, neznám vás. Ne ten je můj, kdo mi říká Pane, Pane, ale kdo plní vůli mého nebeského Otce.

Proto pozor na trámy, které vidíme v oku svého bratra. Nemusí být zdaleka tak velké, jak se nám jeví. Naše oko nás může informovat zcela mylně právě proto, že v něm samém vězí

zálužný trám, který nevidíme. Dokonce i v takovém případě, že někoho přistihneme při samotném činu, musíme být se svými soudy opatrní. Staré, „uležené“ hříchy mohou být ve skutečnosti mnohem závažnější a zálužnější. To, že se zcela vytratily z našeho zorného pole, vůbec neznamená, že nemožnou vystoupit jako svědci proti nám právě ve chvíli, kdy bychom tak rádi viděli a slyšeli, aby byl odsouzen náš nepohodlný bližní. Dobře zpytujeme své svědomí, než se odvážíme zvednout ze země kámen. Byla by to svchovaná troufalost, kdybychom si chtěli vyhradit u Pána, aby se nás napřed zeptal, s kým může zasednout k jednomu stolu.

V tom směru je historie dobrou učitelkou. Ti, kteří poslali sv. Atanáše opakovaně do vyhnanství, byli si sami sebou také úplně jisti. A kdo se rozpomena na katecheze Benedikta XVI. o církevních Otcích, ví, že těch nezaslouženě vyhnaných bylo ještě více. A nebylo tomu tak jen v dávné minulosti. Velké úctě a popularitě se dnes těší nejen jeden světec, který byl v nedávné době za svého života v nemilosti. (Rosmini, Orione, Pio, Faustyna Kowalska, Sopočko, Kentenich). Pán je však nenechal v hanbě a zapomenutí. Jejich ctnosti, jejich dílo a jejich dědictví zůstaly pro nás neocenitelným pokladem. Zapomenuti jsou ti, kteří jim nepřáli a křivdili. Mělo by nás to však naplňovat velkou bázni, abychom si nebyli sami sebou příliš jisti.

Mistry v černobilém odsuzování byli neomezení mocipáni bývalého režimu. Měli svá opovržlivá označení - kulak, kapi-

talista či „stoupenec Vatikánu“ - jako nezrušitelná znamení a kráčeli věrně ve šlépějích nacistické diskriminace. Jak těžké je zbavit se tohoto neblahého dědictví! I mezi křesťany se zabydly diskriminující nálepky, které se přidělují osobám, hnutím, časopisům, u kterých se pak ani nepřipouští, že by se v nich mohlo najít něco dobrého a užitečného.

Právě tuto černobilou diskriminaci přišel Pán odbourat. Proto jedl s celníky a hříšníky. Nestranil se jich, rozmlouval s nimi a v případě Leviho či Zachea dosáhl exemplárních výsledků.

U kořene tohoto rozdělení je spor o identitu křesťanství. Dnes už je však zcela nesporné, že ono populistické křesťanství, které mělo být přitažlivější tím, že bylo zbaveno obětí a náročností, nesplnilo své očekávání a ztratilo svou přitažlivost. Projevilo se negativně na klíčových místech: nenaplnilo ani semináře, ani noviciáty, ani chrámy a také nijak nepřispělo k upevnění a stabilizaci křesťanských manželství



a rodin. Za neodpuštělným postojem odloučeného bratrstva je označení, že nepřijalo Koncil. Ale kdo ho doopravdy přijal? Ti, kteří ze svobody svědomí vyvodili morální liberalismus a relativismus? Přijali Koncil ti, kteří odmítli encykliku Humanae vitae? Přijali Koncil ti, kteří si z posvátných obřadů učinili svou vlastní doménu? Přijali Koncil ti, kteří udělali z náboženství diskuzní fórum? Na internetových stránkách se rozvíjejí volné debaty mladých o náboženských a mravních otázkách a problémech, které kromě katastrofální neznalosti pravopisu demonstrují ještě katastrofálnější neznalosti základních pravd víry, a nikdo

k tomu nezaujme stanovisko, nikdo jim k tomu nic neřekne, aby bylo jasno, jak se věci mají. Největší autoritu zde má ten, kdo je nejdrzejší. Z pravd naší víry však nejde udělat samoobsluhu. Vaše řeč budí ano ano, ne ne. Co nad to je, ze Zlého je.

Křesťanské opravdovosti se musíme učit od ověřených vzorů. To jsou řady našich světců a ti zatím všichni vyrostli v tzv. „tradici“. To je pojem, který je třeba od základu rehabilitovat a zbavit všech hanlivých nádechů, neboť na tomto pojmu stávil už svatý Pavel a bez udržování tradice by se k nám křesťanství vůbec nedostalo. Nic z toho, co bylo těmto světcům nade všechno drahé a posvátné, nemáme právo podceňovat, i nám to musí zůstat stejně drahé a svaté, protože všechny tyto hodnoty nezávisí na našem vkusu, ale jsou nenahraditelným věčným pokladem svaté Matky Církve. Je to součást naší křesťanské identity, která se nikdy nemůže stát sezonním zbožím.

Nedávná tragédie v Hustopečích se netýká jen jedné osoby. Zasáhla nás všechny na nejcitlivějším místě a naplňuje nás vážnými starostmi. Je to problém nikoliv osobní, ale systémový a staví před nás vážnou otázku: Co bude s námi, jestliže si zoufá ten, kdo si za své životní poslání zvolil, že bude pro nás poslem naděje a radostné zvěsti?

Kdo se necítí nemocný, sotva vyhledá Pána s prosbou o uzdravení. Jeho milosrdná láska však ví o zálužném malomocenství, kterým nás infikoval náš Nepřítel tak, abychom o tom nevěděli. Proto sám Pán přichází se svou milosrdnou nabídkou: „Moje děti, chcete-li, mohu vás očistit.“

„Pane, chceš-li, můžeš nás sjednotit.“ A sjednot' nás všechny v Tobě! I kdybychom se sebepevněji sjednotili mezi sebou, ale nesjednotili se s Tebou, naše jednota by nám nebyla k ničemu.

-š-



Pondělí 16. 2. 2009: 8.00 Programová nabídka TV NOE 8.05 Starý Židovský hřbitov v Praze 8.35 Valle de Viñales, Death Valley, Kanadské Rocky Mountains 9.05 Moudrost ve stáří - Prof. PhDr. Jaro Křivohlavý, CSc. 9.45 Collegium orientale 10.05 Po stopách apoštola Pavla (2) 10.30 Druhé čtení 11.00 Pro vita mundi - Ing. Stanislav Juránek 11.45 Senzačné zážitky klokana Hopika (2) 11.55 Z pokladů duše 12.00 Polední modlitba (L) 12.05 Spojené arabské emiráty 13.00 Novoroční koncert Janáčkovy filharmonie Ostrava 14.00 Na koberečku (57) 14.20 Octava dies 14.50 Setkání kaprů v Brně 2009 (P) 15.05 Egypt 15.55 Brazílie - Volání Boha 16.15 H2Onews 16.25 Druhé šance (P) 17.00 NOEparáda (L) 17.20 Kinematograf múz: Místa 18.15 Vypovězení 18.35 Senzačné příhody klokana Hopika (3) 18.45 Starý Židovský hřbitov v Praze 19.20 Valle de Viñales, Death Valley, Kanadské Rocky Mountains 19.50 H2Onews 20.00 Z pokladů duše 20.45 Na koberečku (57) 21.00 GOODwillBOY 21.30 Setkání kaprů v Brně 2009 21.50 Svatá rodina, otcovství, mateřství - Mons. Josef Hrdlička 23.05 Novoroční koncert Janáčkovy filharmonie Ostrava 00.05 H2Onews 00.15 Poslech Radia Proglas.

Úterý 17. 2. 2009: 8.00 Programová nabídka TV NOE 8.05 H2Onews 8.15 Hlubinami vesmíru s Mgr. Antonínem Vítkem 8.55 Na koberečku (57) 9.10 Cesta k andělům (3) 9.50 Čtete z křesťanských periodik 10.00 Noemova pošta 11.30 Hrdinové Nového zákona (leden) 11.40 Senzačné příhody klokana Hopika (3) 11.55 Z pokladů duše 12.00 Polední modlitba (L) 12.05 ADASH a Janáčkovy filharmonie Ostrava 12.55 Klub Valdocco 13.05 Karmelitánky v Chile 13.15 Setkání kaprů v Brně 2009 13.25 Zpravodajské Noeviny 13.30 Putování Modrou planetou: Guatemala 14.20 Uganda, trpící perla Afriky 14.55 Čtete z křesťanských periodik 15.05 Animovat znamená vdechnout život 15.25 Octava dies 15.55 Brazílie - Volání Boha 16.15 Zpravodajské Noeviny 16.20 Putování Modrou planetou: Čína 17.00 Hlubinami vesmíru 17.45 Druhé šance 18.15 Dětská televize 18.35 Senzačné příhody klokana Hopika (4) 18.50 Havaj 19.50 Zpravodajské Noeviny (P) 20.00 Z pokladů duše 20.05 Bez hábitu aneb Magazín o rádech, komunitách a hnutích 21.10 Po stopách Ježíše Krista (2) 21.40 Zpravodajské Noeviny 21.50 Vypovězení 22.20 Octava dies 22.50 Noemova pošta 23.50 Zpravodajské Noeviny 00.00 Poslech Radia Proglas.

Středa 18. 2. 2009: 8.00 Programová nabídka TV NOE 8.10 Zpravodajské Noeviny 8.20 Guatemala 9.00 Druhé šance 9.30 PVM - Ing. Stanislav Juránek 10.10 Setkání kaprů v Brně 2009 10.30 Gene-

rální audience Benedikta XVI. (L) 11.55 Z pokladů duše 12.00 Polední modlitba (L) 12.05 Přežili jsme nehodu 12.15 Havaj 13.10 Bez hábitu aneb Magazín o rádech, komunitách a hnutích 14.30 Mexico City 15.30 Zlatá dychovka 16.00 Zpravodajské Noeviny 16.20 Starý Židovský hřbitov v Praze 16.50 NOEparáda (17) 17.05 V posteli (chit-chat) - 4. díl (P) 18.00 Mše svatá s mládeží z kaple ostravsko-opavského biskupství (L) 19.00 Cesta k andělům (3) 19.40 Klub Valdocco 19.50 H2Onews 20.00 Z pokladů duše 20.05 Kongregácia Najsvätejšieho Vykupiteľa - Redemptoristi 20.35 Říkají to filmem - Jan Pospíšil (P) 21.20 Zpravodajské Noeviny 21.30 Plavání kojenců a batolat (P) 21.35 Hlubinami vesmíru s Mgr. Antonínem Vítkem 22.15 Záznam generální audience 23.50 H2Onews 00.00 Poslech Radia Proglas.

Čtvrtek 19. 2. 2009: 8.00 Programová nabídka TV NOE 8.10 Zpravodajské Noeviny 8.20 Po stopách Ježíše Krista (2) 8.50 Svatá rodina, otcovství, mateřství - Mons. Josef Hrdlička 10.05 Kinematograf múz: Místa 10.55 Čtete z křesťanských periodik 11.00 Na koberečku (57) 11.15 NOEparáda (16) 11.45 Senzačné příhody klokana Hopika (4) 11.55 Z pokladů duše 12.00 Polední modlitba (L) 12.05 Heraklion, El Escorial, Grand Canyon 12.40 Pro zdraví 12.50 Brazílie - Volání Boha 13.10 Vypovězení 13.40 Putování Modrou planetou 14.20 V posteli (chit-chat) - 4. díl 15.10 NOEparáda (17) 15.30 Hlubinami vesmíru s prof. Janem Paloušem 16.10 Zpravodajské Noeviny 16.20 Říkají to filmem - Jan Pospíšil 17.05 PVM - Ing. Stanislav Juránek 17.45 Druhé šance 18.15 Klub Valdocco 18.25 Poézia v obraze - Lubomír Rapoš 18.35 Senzačné příhody klokana Hopika (5) 19.00 GOODwillBOY 19.30 Collegium orientale 19.50 Zpravodajské Noeviny (P) 20.05 Pro vita mundi (P) 20.45 Zpravodajské Noeviny 20.55 Moudrost ve stáří - Prof. Jaro Křivohlavý 21.35 Po stopách Ježíše Krista (2) 22.05 Kongregácia Najsvätejšieho Vykupiteľa 22.30 Noemova pošta 00.00 Zpravodajské Noeviny.

Pátek 20. 2. 2009: 8.00 Programová nabídka TV NOE 8.05 Zpravodajské Noeviny 8.15 Kinematograf múz: Místa 9.15 Brazílie - Volání Boha 9.30 Bez hábitu 10.40 Agua Azul, Kapský poloostrov, Everglades 11.10 Octava dies 11.40 Senzačné příhody klokana Hopika (5) 11.55 Z pokladů duše 12.00 Polední modlitba (L) 12.05 Říkají to filmem - Jan Pospíšil 12.45 Kopec křížů 13.10 Záznam generální audience papeže 14.40 Nevybroušené diamanty 15.20 PVM - Ing. Stanislav Juránek 16.00 Poézia v obraze - Lubomír Rapoš 16.10 Zpravodajské Noeviny 16.20 Agua Azul, Kapský poloostrov, Everglades 16.50 Noemova pošta 18.15 Collegium orientale 18.35 Senzačné příhody klokana Hopika (6) 18.45 Pro vita mundi

Biskupství královéhradecké - Diecézní centrum pro seniory, pořádá: 30. 3. - 2. 4. 2009 duchovní obnovu s P. Janem Rybářem SJ pro seniory a seniorské manželské páry, Marianum - Janské Lázně, uzávěrka přihlášek 9. 3. 2009 • **20. - 27. 4. 2009** týdenní duchovní obnovu pro seniory a lidi středního věku s P. Ing. Miloslavem Fialou OPracem., Marianum - Janské Lázně, uzávěrka přihlášek 31. 3. 2009 • **18. - 21. 5. 2009** duchovní obnovu pro seniory a osamělé seniory s Mons. ThLic. Bohumilem Kolářem, Marianum - Janské Lázně, uzávěrka přihlášek 28. 4. 2009.

Informace a přihlášky: Biskupství královéhradecké - Diecézní centrum pro seniory, Velké nám. 35, 500 01 Hradec Králové • tel.: 495 063 661 nebo 737 215 328 • e-mail: dcs@diecezechk.cz • internet: <http://seniori.diecezechk.cz>.

19.25 Setkání kaprů v Brně 2009 19.50 H2Onews (P) 20.00 Z pokladů duše 20.05 Česko-německé smíření (L) 21.40 Po stopách Ježíše Krista (2) 22.10 H2Onews 22.20 Svatá rodina, otcovství, mateřství - Mons. Josef Hrdlička 23.35 Na koberečku (57) 23.50 H2Onews 00.00 Poslech Radia Proglas.

Sobota 21. 2. 2009: 8.00 Programová nabídka TV NOE 8.10 H2Onews 8.20 Manu, Pohoří Atlas, Yosemite národní park 8.45 Čtete z křesťanských periodik (P) 8.55 Dětská televize (1) 9.20 Poézia v obraze - Lubomír Rapoš 9.35 Ve jménu Ježíše (21. díl): Vítězství Franků u Poitiers 10.00 V posteli (4) 10.50 NOEparáda (17) 11.10 Vypovězení 11.40 Senzačné příhody klokana Hopika (6) 11.55 Z pokladů duše 12.00 Angelus Domini 12.05 Brazílie - Volání Boha 12.30 Starý Židovský hřbitov v Praze 13.00 H2Onews 13.10 ADASH a Janáčkovy filharmonie Ostrava 14.00 Bez hábitu 15.05 Kongregácia Najsvätejšieho Vykupiteľa 15.35 Pro vita mundi 16.10 Havaj 17.10 Hlubinami vesmíru 17.55 Vypovězení 18.20 Poézia v obraze - Lubomír Rapoš 18.35 Senzačné zážitky klokana Hopika (7) 18.45 Zpravodajské Noeviny 18.55 Druhé šance 19.25 Druhé čtení (P) 19.50 H2Onews 20.00 Z pokladů duše 20.05 Po stopách Ježíše Krista (3) (P) 20.35 Ztracen v oblacích 22.00 Společenství (církve a společnost) - Mons. Jan Graubner 23.00 Collegium orientale 23.25 Druhé čtení 23.50 Zpravodajské Noeviny 00.00 Poslech Radia Proglas.

Neděle 22. 2. 2009: 8.00 Programová nabídka TV NOE 8.05 H2Onews 8.15 Evangelium (P) 8.20 Brazílie - Volání Boha 8.50 6 Gameblers 9.00 Na koberečku (57) 9.15 Pro vita mundi 9.55 Evangelium 10.00 Mše svatá ze Slovenska (L) 11.00 Čtete z křesťanských periodik 11.10 Redemptoristi 11.55 Z pokladů duše 12.00 Polední modlitba (L) 12.15 Zpravodajské Noeviny 12.45 Záznam vigílie sv. Františka 14.15 Evangelium 14.25 Společenství (církve a společnost) - Mons. Jan Graubner 15.25 Starý Židovský hřbitov v Praze 15.55 Zlatá dychovka 16.25 V posteli (chit-chat) - 4. díl 17.15 Dva králové v jednom království (P) 17.45 NOEparáda (17) 18.05 Uganda, trpící perla Afriky 18.35 Havaj 19.25 Po stopách Ježíše Krista (3) 20.00 Z pokladů duše 20.05 Octava dies (P) 20.35 Beethovenův Hradec 21.35 Uganda, trpící perla Afriky 22.05 Druhé šance 22.20 Druhé čtení 22.45 Noemova pošta 00.15 Zpravodajské Noeviny 00.45 Poslech Radia Proglas.

Institut pro křesťanskou kulturu ve Znojmo-Hradišti zve srdečně zájemce na **VELIKONOČNÍ POUTĚ DO VÍDNĚ** u příležitosti oslav 100. výročí svatořečení Klementa M. Hofbauera – patrona Vídně – v **SOBOTU 18. DUBNA 2009**.

Program: 5.30 odjezd autobusu č. 1 z Hrotovic, dále Radkovičky (5.45), Biskupice (5.55), Jeviřovice (6.00), Hl. Mašůvky (6.10), Přímětice (6.20), Znojmo-lázně (6.30) • **5.45 odjezd autobusu č. 2** ze Želetavy, dále Moravské Budějovice (6.00), Pavlice (6.15), Znojmo-lázně (6.30) • **6.00 odjezd autobusu č. 3** z Citonic, dále Bezkov (6.10), Mašovice (6.15), Hradiště (6.20), Znojmo-lázně (6.30), Tasovice (6.40), Načeratice (6.45), Vrbovec (6.50), Dyjákovičky (6.55), Chvalovice (7.00) • **10.00 vystoupení cimbálové muziky z Dolních Bojanovic** před kostelem Maria am Gestade ve Vídni, pro zájemce možnost prohlídky historického jádra Vídně (cca 40 min.) • **11.00 mše svatá v kostele Maria am Gestade** při klášteře redemptoristů, kde jsou uloženy ostatky sv. Klementa – celebruje P. Marian R. Kosík OPræm, opat kláštera premonstrátů v Nové Říši. Při mši zpívá chrámový Svatováclavský sbor z Dolních Bojanovic s doprovodem orchestru • **14.00 odjezd na poutní místo Mariahilfberg v Gutensteineu** ve vápencových Alpách, které je využíváno současně jako lázně pro respirační onemocnění. Barokní klášter každoročně hostí mezinárodní letní hudební akademii. Procházka poutním areálem s možností návštěvy kaple sedmi svatých Otců, vyhlídky sv. Peregrina, gloriety sv. Rosalie, křížové cesty, Sv. hrobu a poustevnickovy jeskyně. Při pěkném počasí je možné posedět na lavičkách a těšit se z nádherného pohledu na zasněžené Alpy • **17.00 závěrečná pobožnost a koncert** v barokním poutním chrámu Mariahilf • **18.00 předpokládaný odjezd domů**.

Uvítáme, pokud si poutníci-ministranti vezmou vlastní ministrantské oblečení. Pro poutníky ze vzdálenějších míst je možné zajistit nocleh v klášteře na Hradišti.

Přihlášky na poutí přijímáme na adrese: Institut pro křesťanskou kulturu, Křížovnická 26, 669 02 Znojmo-Hradiště, tel. 728 272 760 nebo 732 586 126, e-mail: eva.balikova@seznam.cz. Příspěvek na organizační poplatky činí 690 Kč pro dospělé a 600 Kč pro děti do 15 let. Přejeme příjemnou cestu!

Poselství Královny míru

Drahé děti! I dnes vás zvu k modlitbě. Modlitba ať vám je jako semeno, které vložíte do mého srdce a já je za vás předám svému Synu Ježíši. Za spásu vašich duší.

Přeji si, děti moje, aby každý z vás se zamiloval do věčného života, který je vaší budoucností, a aby vám všechny pozemské věci byly pomocí k tomu, abyste se přiblížily k Bohu Stvořiteli. Já jsem tak dlouho s vámi, protože jste na špatné cestě. Jen s mojí pomocí, děti moje, otevřete oči. Je mnoho těch, kteří žijí poselství, a tak chápou, že jsou na cestě svatosti, k věčnosti. Děkuji vám, že jste přijaly mou výzvu!

Medžugorje, 25. 1. 2009



Centrum naděje a pomoci pořádá **pro dospívající dívky ve věku 12-18 let** v době jarních prázdnin **23. 2. - 27. 2. 2009** intenzivní kurz s názvem **Být sama sebou**. Můžete objevit samy sebe, seznámit se s novými kamarádkami, prozkoumat oblasti života, které vás zajímají, naučit se, jak lépe obstat v společnosti, jak lépe vypadat, více vědět a lépe se cítit.

Témata jednotlivých setkání: osobnost, komunikace, společenská etiketa, image, partnerské vztahy, lidská sexualita, závislosti, kosmetika, kadeřnictví a zdravá výživa.

Setkání budou probíhat každý den od 9 do 13 hodin v **prostorách CENAP na Vodní ulici 13 v Brně**, blízko MHD, nedaleko centra.

Kurz je podpořen v rámci evropských sociálních fondů a pro účastníky je poskytován **zdarma**.

Přihlášky na www.cenap.cz, bližší informace na tel.: 543 331 472, Dvořáková Anežka.

Liturgická čtení

Neděle 15. 2. - 6. neděle v mezidobí

1. čt.: Lv 13,1-2.45-46

Ž 32(31),1-2.5.11

Odp.: 7 (*Tys mé útočiště, zahrneš mě radostí ze záchrany.*)

2. čt.: 1 Kor 10,31-11,1

Ev.: Mk 1,40-45

Slovo na den: Ne abys někomu o tom říkal.

Pondělí 16. 2. - ferie

1. čt.: Gn 4,1-15.25

Ž 50(49),1+8.16bc-17.20-21

Odp.: 14a (*Přinášej Bohu obět chvály.*)

Ev.: Mk 8,11-13

Slovo na den: Nechal je a odplul na druhý břeh.

Úterý 17. 2. - nez. pam. sv. Alexia a druhů

1. čt.: Gn 6,5-8; 7,1-5.10

Ž 29(28),1a+2.3ac-4.3b+9b-10

Odp.: 11b (*Hospodin dá požehnání a pokoj svému lidu.*)

Ev.: Mk 8,14-21

Slovo na den: Varujte se kvasu farizejského.

Středa 18. 2. - ferie

1. čt.: Gn 8,6-13.20-22

Ž 116B(115),12-13.14-15.18-19

Odp.: 17a (*Přinesu ti obět díky, Hospodine. Nebo: Aleluja.*)

Ev.: Mk 8,22-26

Slovo na den: Viděl všechno úplně jasně.

Čtvrtek 19. 2. - ferie

1. čt.: Gn 9,1-13

Ž 102(101),16-18.19-21.29+22-23

Odp.: 20b (*Hospodin popatřil z nebe na zem.*)

Ev.: Mk 8,27-33

Slovo na den: Nemáš na mysli věci božské.

Pátek 20. 2. - ferie

1. čt.: Gn 11,1-9

Ž 33(32),10-11.12-13.14-15

Odp.: 12b (*Blaze lidu, který si Hospodin vyvolil za svůj majetek.*)

Ev.: Mk 8,34-9,1

Slovo na den: Co prospěje člověku, když získá celý svět?

Sobota 21. 2. - nez. pam. sv. Petra Damianiho nebo sobotní pam. Panny Marie

1. čt.: Žid 11,1-7

Ž 145(144),2-3.4-5.10-11

Odp.: 1b (*Budu velebit tvé jméno, Bože, po všechny věky.*)

Ev.: Mk 9,2-13

Slovo na den: Co to znamená „vstát z mrtvých“?

BREVIÁŘ PRO LAIKY

14. - 21. ÚNORA 2009

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec - dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec - nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 15. 2.		PO 16. 2.		ÚT 17. 2.		ST 18. 2.		ČT 19. 2.		PÁ 20. 2.		SO 21. 2.			
Antifona	919	1029	934	1045	949	1061	964	1077	980	1096	996	1113	1666	1883		
Žalm	784	883	783	881	783	881	784	883	784	883	784	883	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	920	1029	935	1045	949	1062	964	1078	981	1096	997	1114	1666	1883		
Antifony	920	1030	935	1046	950	1062	965	1079	981	1097	998	1115	1014	1132		
Žalmy	921	1030	936	1046	950	1063	965	1079	981	1097	998	1115	1014	1132		
Krátké čtení a zpěv	923	1033	938	1049	953	1066	969	1083	985	1101	1001	1118	1668	1885		
Antifona k Zach. kantiku	693	783	939	1050	1308	1452	969	1083	985	1101	1002	1119	1669	1886		
Prosby	924	1034	939	1050	953	1066	969	1084	985	1101	1002	1119	1655	1886		
Závěrečná modlitba	693	783	939	1050	1308	1452	970	1084	986	1102	1002	1120	1656	1888		
Modlitba během dne:																
Hymnus	925	1035	940	1051	954	1067	970	1085	986	1103	1003	1120	1018	1137		
Antifony	925	1036	940	1051	955	1068	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138		
Žalmy	926	1036	940	1052	955	1068	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138		
Krátké čtení	927	1038	943	1054	957	1070	973	1088	989	1106	1006	1124	1021	1141		
Závěrečná modlitba	693	783	943	1054	957	1071	973	1088	990	1106	1006	1124	1022	1141		
Nešpory:																
SO 14. 2.																
Hymnus	915	1024	929	1039	944	1056	959	1072	975	1090	991	1108	1008	1125	1024	1143
Antifony	916	1025	929	1040	945	1057	960	1073	976	1091	992	1109	1009	1126	1025	1144
Žalmy	916	1025	930	1040	945	1057	960	1073	976	1091	992	1109	1009	1126	1025	1144
Kr. čtení a zpěv	918	1027	933	1043	947	1060	962	1076	979	1094	995	1112	1011	1129	1027	1146
Ant. ke kant. P. M.	693	782	694	783	948	1060	962	1452	979	1094	995	1112	1011	1129	694	784
Prosby	918	1028	933	1044	948	1060	963	1076	979	1095	995	1112	1011	1129	1028	1147
Záv. modlitba	693	783	693	783	948	1061	1308	1452	980	1095	996	1113	1012	1130	695	784
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu 14. 2. • 28. 2. • 14. 3. • 28. 3. 2009 v době od 7.30 do 12 hodin.

NOVINKY

**ZA JEDNÍM ÚSMĚVEM • BLAHOŠLA-
VENÁ ALEXANDRINA MARIA DA COSTA**
*Gabriele Amorth • Z italského přeložil P. Jan
Ihnát SDB*

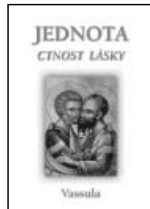


Životopis portugalské stigmatizované mystičky bl. Alexandriny Marie da Costa (1904–1955), která byla 30 let upoutána na lůžko a 13 let a 7 měsíců byla jejím jediným pokrmem konsekrovaná hostie. Stejně jako k životu Alexandriny patřilo utrpení, tak nikdy neztrácela úsměv. Podle P. Amortha její otevřený a přirozený úsměv se opakoval na všech jejích fotografiích. Co se skrývalo za tímto úsměvem, může spolu s autorem odhalit čtenář této knihy.

Matice cyrilometodějská s. r. o. • Brož., A5, 120 stran, 148 Kč

JEDNOTA - CTNOST LÁSKY

*Vassula Ryden • Z angličtiny přeložila
Mgr. Radmila Válková*



Výňatky z Opravdového života v Bohu, ve kterých se hovoří o jednotě Církve. Je zde zachyceno období poselství Vassuly Ryden od dubna r. 1987 do ledna r. 2003.

Matice cyrilometodějská s. r. o. • Brož., A5, 280 stran, 265 Kč

Z JINÝCH NAKLADATELSTVÍ

**MYŠLENKY O SVATÉM PAVLOVI • ÚVAHY PAPEŽE
BENEDIKTA XVI. U PŘÍLEŽITOSTI ROKU SVATÉHO
PAVLA**

*Benedikt XVI. • Výběr textů Lucio Coco • Z italského přeložil
ThLic. Prokop Brož, Th.D.*

Papež Benedikt XVI. nás ve svých úvahách nechává hlouběji proniknout do životního svědectví Apoštola národů sv. Pavla, který nás vyzývá: „Mějte stejné smýšlení, jako měl Ježíš Kristus!“

Paulinky • Brož., A6, 136 stran, 135 Kč

DEKLARACE O EUTANAZII BONA ET IURA

**Kongregace pro nauku víry • Z latinského originálu s přihléd-
nutím k italskému a anglickému znění přeložili Květoslav Šipr,
Eduard Krumpolc, Libor Mičo a Marie Nečesaná**

Kongregace pro nauku víry vydala v roce 1980 deklaraci o eutanazii, která odpovídá na již tehdy vznesené otázky biskupů. Dokument se zabývá také významem utrpení pro křesťany, stejně tak jako schopností přijmout smrt s plnou odpovědností a důstojností. Jednoznačně říká, že neexistuje žádné morální, právní nebo sociální opodstatnění pro legalizaci eutanazie. Eutanazie je v protikladu vůči nedotknutelnosti lidského života.

Karmelitánské nakladatelství • Vydání druhé, v KNA první
Brož., 130x200 mm, 24 stran, 19 Kč

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803

Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz

Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

772 00 Olomouc 2

147/2002

P.P.

D + I

771 11 Olomouc 1

Dolní nám. 24

Matice cyrilometodějská s. r. o.